

SPEJDERNES MAGASIN

DECBR. 1937

NR. 10

21. AARGANG

Glædelig Jul og Nytaar

Fra Kongeparaden d. 24. Oktober

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Monster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Fr. Palm Greisen
Bogtrykkeri
Pilestræde 52 . Montergade 2

Tlf. C. *10.493

København K.

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PA1æ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou,

Fiolstræde 19, København K.

Tlf. PA1æ 4526, Lokal 2.

NORDISK SPEJDSERST

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag Erl. Fossum Hansen.

Nyelandsvej 113, F. Gothab 6691.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 22, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Montergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

Skriv —

men paa Korpsets
„Spejderserie“

8 smukt

kolorede Billeder

Pris 0.75 + Porto hele Sættet

Depotet sælger dem!!!!

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydsot

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.

Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

Spejdernes Magasin

21. Aargang

December 1937 — Nr. 10

Solhvervstid Af Fritz Lerche

Det er Midvintertid. Mørket ligger tungt over Landet, det er Aarets korteste Dag. Ud fra Gildeshallen drager en Skare Mænd mod Skoven. De fører en Hest med sig, og da de er naaet frem til Gudehøven ofres Hesten til Odin eller Thor. Blodet hældes over Offerstenen, og Kødet bruges til Festmaaltidet ved Gæstebudet hjemme. — Saa sidder man da i Gildeshallen ved Festbordet, hvor Drikkehornet gaar fra Haand til Haand, mens Baalet blusser i Hallens Midte. Indendørs er der lunt, men ude ruger Mørket. Her ude hersker ved Midvintertid Jætterne og med dem alle de onde Magter, der vil skade og ødelægge Menneskelivet. Ja selv ind i Gildeshallen trænger Jætternes Magt. Naar Festmaaltidet er forbi, og Hallen er forladt af Mennesker, saa sætter Jætterne og de dodes Aander sig til Bords, og ve den dødelige, der forsøger at belure Jætternes Solhvervsfest.

Der er Angst i Menneskehjertet ved Solhvervstid. —

Det er Midvintertid. Sneen har bredt sit Tæppe ud over Landet. En Skare Mænd og Kvinder kommer kørende eller gaaende med brændende Fakler i Hænderne. De stævner med Faklerne — saadan som det endnu er Skik enkelte Steder i Sverige —, hen mod den oplyste Kirke.

Nu kalder Kirkeklokkerne med deres stærke Malmtoner sammen til Gudstjeneste, det er Juleaften.

De levende Lys skinner fra Kirkens Alter, de skinner fra Grantræerne i Kirken. Ung og gammel stemmer i med at lovsynge Gud i de dejlige, gamle Julesalmer, de Salmer, der paa en forunderlig Maade kalder det fineste og bedste frem i et Menneskesind.

Saa læses Juleevangeliet: »Frygt ikke, thi se jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket; thi eder er i Dag en Frelser født...«

Dette »frygt ikke«, det har gennem Aarhundreder lydt saa stærkt ud over vort Folk, saa

det har drevet al Frygt for Jætter og andet ondt ud af Folkets Tanker.

Frygt ikke! det lyder til os den Dag i Dag, om Angsten for Mørket, det ukendte, paany skulde snige sig ind i ens Sind. Der er vel nok en og anden ung, der f. Eks. paa en Nattevandring, har kendt til en Angst overfor det underligt uigennemtrængelige Mørke omkring ham. Men er det blevet levende for os, at Julens »frygt ikke« det gælder ogsaa os, er det blevet sandt for os, hvad Jesus havde at sige, at hvor vi færdes, er vi i Guds Haand, saa taber Mørket sin Magt. »Med et Fadervor i Pagt, skal du aldrig gyse«.

»Frygt ikke« saadan lyder Guds Løfte til os, naar vi staar overfor de Vanskeligheder, der paa forskellig Maade kan møde os i Livet. De, som møder os i vor Skole, paa Lærepladsen, fra Kammerater, i de Forhold, man kan komme ind i. Om nogen af eder synes, at Vanskelighederne er ved at vokse eder over Hovedet, saa tænk paa Julebudskabet, om Guds egen Son, der kom til Verden, for at hjælpe hvert enkelt Menneske. Selve Navnet Jesus betyder jo »Gud frelser«.

Men sker det, at Vanskelighederne ikke kommer udefra, men at der er noget i vort eget Sind, vi ikke helt kan magte, sker det, at vi paa een gang forstaar, at de gamle Romere havde Ret, da de sagde, at den der overvinder sig selv er større, end den, der overvinder en Stad, sker det, at vi staar overfor den største af alle Kampe, Kampen mellem godt og ondt i et Menneskesind, saa lyder igen Juleevangeliet til os: »Eder er i Dag en Frelser født.« Den Frelser, der ikke alene kaster en forunderlig Glans over Aarets mørkeste Tid, saa Mørket taber sin knugende Magt over Sindet, men som Aaret igennem vil give sit Lys, sin Glæde, sin Fred over et Ungdoms- og et Manddoms-Liv. »Julen er kommet med Solhverv for Hjærterne bange«. —

Der er Glæde i Menneskehjærterne ved Solhvervstid.

KONGEPARADEN

Da Kongen og Dronningen havde 25-Aars Jubilæum i Forsommeren, kunde der ikke blive Løjlighed for Spejderne til at afholde en Parade, men vi var glade for, at Kongen gav os Løfte om at komme til en Parade om Efter-aaret.

Mange af jer var med ved Kongeparaden paa Rosenborg Eksercerplads d. 24. Oktober, og Resten af jer har sikkert læst om den i Aviserne og set Billeder derfra. Det var første Gang, at Spejdere fra alle fire danske Spejderkorps var mødt op sammen, begge Pigespejderkorpsene og begge Drengespejderkorpsene. Og det blev det største Ungdomsstævne, der hidtil er holdt herhjemme; 10,000 Spejdere og Ulve med Faner og Standere er et ganske imponerede Skue. Desværre var jeg forhindret af en Udenlandsrejse i selv at se det, men jeg véd, at Kongen har glædet sig over at se saa mange raske Ulve og Spejdere. Da jeg sammen med de tre andre Korps' Ledelse var til Audiens for at takke Kongen, sagde han det og udtalte ogsaa, at Spejderbevægelsen var af stor Betydning for den opvoksende Slægt.

Dermed har Kongen ikke tænkt bare paa, at Spejdere er haardføre og ikke lader sig gaa paa af en Gang Regn, men ogsaa paa, hvad det er, der kræves af en Spejder i Tanke og Handling. For Kongen har et godt Kendskab til Spejderbevægelsen fra den Tid, hans to Sønner var Spejdere.

DEN GANG

var noget af det vigtigste for en Spejder at kunne gøre en »good-turn« hver Dag. Hvis vi ikke hver Dag havde faaet gjort en »good-turn«, syntes vi, at vi ikke helt havde været, som en Spejder burde. Forleden Dag havde jeg to Oplevelser af denne Art; jeg saa en Mand gaa over Gaden, og han var næsten kommet helt over, da der var en noget ældre Dame, der var paa Vej over i den modsatte Retning. Saa vendte han om og hjalp hende over, og gik saa selv over igen. Ingen Heltegerning, men en Hjælp til en, der trængte til den. Samme Af-

ten saa jeg en Bødreng glide med Cyklen i det glatte Føre; han væltede og alle Pakkerne røg ud af hans Kurv, men tre jævndrende Drenge kom til, samlede alle Pakkerne sammen og lagde dem i Kurvene.

Jeg ved godt, at de fleste »good-turns« er der ingen som ser, og der gøres sikkert mange Landet over hver eneste Dag; men gør hver Ulv og Spejder sin Pligt hver Dag? Hvis ikke, saa begynd i Morgen.

SPEJDER KAJ SØRENSEN

fra 2. Frederiksberg Tropp har faaet tildelt Korpsets Broncekorps for Livredning og sit Navn indført i Korpsets Æresrulle.

I Sommer var han oppe ved Aalsgaarde for at bade, og en Del Børn løb ude paa en Badebro og legede. Pludselig hørte han Skrig, en 5 Aars Dreng var faldet i Vandet og alle de andre Børn styrtede mod Land. Kaj løb derimod ud paa Broen hurtigst muligt, sprang i Vandet og trak Drengen, som allerede havde været under 2 Gange, op og bragte ham i Land. En resolut Handling, som gør Kaj værdig til at bære Korpsets Broncekorps for Livredning.

JULEN NÆRMER SIG,

vi skriver jo nu December Maaned, og alle Flokke og hver eneste Patrulje maa til at organisere sin Jule-good-turn. Og at Julen nærmer sig, kendes ogsaa paa, at »SPEJDER-JUL« er udkommet. Bliv hurtigt enige om indenfor din Patrulje, hvormange I kan sælge, og meddel det til jeres Troppfører.

DEN SVENSK SPEJDERCHEF,

Major Ebbe Lieberath er død. Han har været Chef for »Sveriges Scoutförbund« lige siden det blev stiftet og han var meget afholdt af vore svenske Spejderbrødre. Til Spejderchef er udnævnt Grev Folke Bernadotte.

Ort Holm

DET BRÆNDER!

*Vor flyvende Medarbejder har prøvet at
være Brandmand i 24 Timer og skildrer her*

Storbyens Brandvæsen

Dag og Nat lurer den røde Hane paa Chancen — og den griber til ved den mindste Lejlighed og sender sine flammende Gal ud over Mennesker og Dyr — over Liv og Gods.

Milliarder har den røde Hane kostet Samfundet og Milliarder vil den i kommende Tider koste. —

Til Værn mod den opretholder Byerne store og kostbare Brandvæsen eller Brandkorps, der Dag og Nat, i hver af Døgnet's Timer, er rede til med kortest mulig Varsel at flyve ud og optage Kampen mod den flammende, røde Hane. —

Dag og Nat, siger jeg, ja, paa hvert af Døgnet's Minutter staar hele Korpsen klar ...

Gennem et omfattende og snildt Alarmerings-system kan enhver af Byens Borgere tilkalde Hjælp og faa Hjælp af modige, trænede Mænd, der mange Gange sætter Liv og Helbred ind i Kampen for at redde, hvad reddes kan.

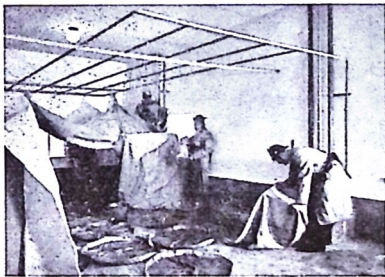
I det Øjeblik, Alarmen slaes, enten ved at du knuser Ruden i et Alarmskab og trykker Knappen i Bund eller du gennem Telefonen melder Brand — udløses en Klokke paa Brandstationen. Den kimer igennem Gaardene, den kimer i Mandskabsstuer, Gymnastiksale — over alt lyder den og samtidig tændes forskellige Lyssignaler, der fortæller hvilken Udrykning, der kaldes paa, om det er en »Assistancesprojekte« til Nabokommunen, Ambulance o.s.v.

I Telegrafstuen er der Vagt Døgnnet rundt

En tidlig Morgen stillede jeg paa Brandstationen og blev for de næste 24 Timer indrulleret i Brandkorpsen, — og hvilke 24 Timer!

Det nye Vagtholds Chauffører begyndte Dagen med at gennemprøve Køretøjerne og overbevise sig om, at der ikke ved Dagens foregaaende Kørsler var sket nogen Skade paa Materiellet. Den store 33 m Stige spandt sig lydigt op mod Slangetaarnets øverste Platform, og næppe var den oppe, før en Klokke fortalte, at Stigen var klar til en Klatretur. Ved Hjælp af lange Liner styrede Brandmændene nede paa Jorden og under de følgende Manøvrer drejede Stigen rundt i alle Vinkler med et Par Mand paa Toppen.

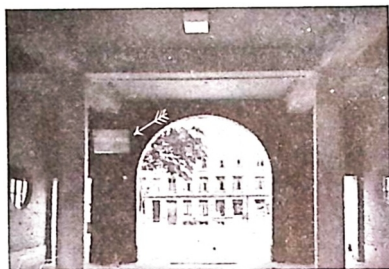

Presseningerne tørres

Imedens dette foregik, efterprøvede Mekanikerne Bremsen og Motorer, og efter en Times Tid faldt Stationen til Ro igen, og Køretøjerne gled ind i Garagerne.

De næste Par Timer tilbragte jeg i Telegrafstuen, hvorfra alle Brandstationens »Bevægelser« dirigeres. Hertil ankommer Alarmen fra Skabene ude i Byen. I samme Nu, som Knappen trykkes ind, kimer Brandklokken overalt, et Morseapparat tikker Streger og Prikker ned paa en Strimmel og fortæller derved Telegrafisten, hvilken Alarm, det er, der kaldes fra. Adressen paa Alarmen skrives op paa en sort Glasplade, der stikkes ind i Apparatet, og idet Køretøjerne

passerer Porten, staar Adressen med Kæmpebogstaver i Loftet. Kommer Alarmen gennem Telefonen, sker det samme, blot er det denne Gang Adressen paa Brandstedet.

Pilen peger paa Tavlen med Adressen

En lille Klap falder ned, det summer svagt, og jeg kan høre en Klokke et eller andet Sted udenfor. Telegrafisten tager Telefonen. — Javel — Ja, — Hjørnet af Ørstedesvej og Thorvaldsensvej, vi kommer!

Jeg tror næppe, jeg før har hørt saa rolig og beroligende Stemme, og medens han har faaet Meldingen, er Adressen skrevet ned og lyser nu op ude i Porten.

Ambulancen, for den er det, holder allerede derude, og Højttaleren melder nu yderligere Omstændigheder — det er en Sporvejsulykke.

BA-BU, BA-BU — jeg kan endnu høre Signalthornet et Stykke ned ad Gaden, saa bliver alt stille igen, og kun Urenes Tikken fortæller, at Tiden gaar.

Saa ringer Telefonen igen med denne underlige Snurren, der udloser de mange Klokker og Signaler paa Stationen. Telegrafisten tager Telefonen — »Vi er paa Vej«, hører jeg ham sige, og efter nogle faa Ord lægger han Telefonen igen. Han griber Mikrofonen og gennem Gaarden og Garagerne skinger det: Alarmen annulleret!

Hvad betyder nu det?

Ganske simpelt, at Ambulance Nr. 2 allerede er rullet frem nede i Porten! Den bakker nu ind igen og venter ... Centraltelefonen ringer — det er fra Ulykkesstedet, det er Betjenten derude, der ringer Rapport ind. En Kvinde tilskadekommen og kørt paa Hospitalet. Stationen ringer til Hospitalets Skadestue og varsloer dem der.

En Snos Minutter efter klipper Tidsstempleet igen i Porten og melder Ambulancen hjem. Hele Udrykningen har taget ca. 20 Minutter, og i den Tid har man været paa Ulykkesstedet, paa

Hospitalet og afleveret Patienten og faaet rene Tæpper i Baaren o.s.v. og kørt hjem igen.

Hurtigere kan Hjælp ikke ydes!

2. Vagt skal til Træning i Røgrummet i Eftermiddag, og selv om det var Meningen, at jeg skulde høre til 1. Vagt, faar jeg dog Lov til at deltage.

Kl. 2 stiller jeg sammen med 2. Vagt ovre i Taarnet, hvor Brandfuldmægtigen leder Træningen.

Gennem en Røgsluse kommer man ind i et stort, omtrent tre Etager højt Rum, hvor der er bygget Trapper og smaa Lejligheder. Møbler og andre Genstande staar pænt placeret, og der er bare den Ulempe ved Lejlighederne, at Gulvene er gennemhullede som Hyttefade, saaledes at en infam, stinkende Røg fra Kælderen stiger op gennem det hele og samler sig til en næsten uigennemtrængelig Sky paa tredie Sal!!
Ouh!

Og saa er der bælgravende mørkt! Det er ikke til at se en Haand for sig, og den Lygte, jeg har faaet med, lyser næppe en kvart Meter frem. Røgmasken besværliggør Aandedrættet, og Varmen faar Sveden til at springe ud af alle Porer. Naa, det er saadan at være Brandmand, sikke et Held at jeg kun er en beskeden Medarbejder ved »Spejdernes Magasin«. Puh! Av — jeg støder gentagne Gange Hovedet mod et eller andet haardt, og selv om Hjelmen tager røget af, synes det dog, som Stjernesystemet har taget Ophold indeni Hjelmen.

Tredie Sal er som en Heksekedel af Røg og Varme —

Hvad er det — Trappe! Hm!

Ganske forsigtigt bestiger jeg Trappen, naar op paa første Sal og braser selvfølgelig lige ind i en Spand, der er stillet ud paa Trappen.

Et Par stygge Tanker strejfer den Idiot, der har sat Spanden dør, — og saa videre. Jeg skimter lidt lyst og maser lige ind i en Kommode og knalder Knæet op i en aabentstaaende Skuffe. Av!

Anden Sal forceres i betydelig sagtere Tempo og med kun eet Sammenstød med Bohavet —.

Tredie Sal er som en Heksekeddel af Røg og Varme, Sved og Taarer, der myldrer ud af Øjnene og samler sig nede ved Maskens Hagekant. Jeg skal love for, at den slutter tæt — meget tæt.

Deroppe staar et Par Mænd og sveder delta-gende med hinanden, medens de drejer paa et stort Haandsving. Rundt og rundt, rundt og rundt, og hvert Øjeblik glør de gennem Maskens Ruder paa et lille lysende Manometer eller hvad saadan en Tingest nu hedder, Viseren svipper op og ned og fortæller for alle, der gider se, at Brandmændene udfører saa og saa meget Arbejde. Det er nemlig en Arbejdsydelsesmaaler!

Paaen igen! Nu er det mig, der sammen med Olsen staar og slider i Svinget, og jo mere jeg slider, jo mindre viser Gavtyven derhenne. Jeg vil have den i Vejret, og med begge Hænder pukler jeg paa. Den falder! Den bliver ved med at fælde, nej, nu gider jeg ikke mere; og saa slipper jeg Haandtaget — væk med det! Og, kære Venner, — i samme nu ryger Viseren helt op!!!

Jeg har aldrig i Livet været saa nær Pip som i det Øjeblik, Nulpunktet var for-oven!

Svimmel, svedende og med bankende Puls og Hjerte skred jeg det sidste Stykke Vej og kom ud gennem en Jerndør øverst oppe —.

Véd I, hvad frisk Luft er? Det er noget af det allerbedste, der findes her paa Jorden; — tror I mig ikke, saa prøv at stikke Hovedet ind i en Kakkelovn eller bedre et Centralvarmefyr i ti Minutter. Det, der bliver tilbage af Jer, vil som jeg holde paa den friske Luft! Afgjort!

Efter et Styrtebad og en gennemgribende Gang Vask sov jeg nede i Stuen lige til Klokken var halv syv! Næh! hvor var jeg træt!

Saa gik Timerne stille og roligt, til Klokken blev Sengetid. Ja — Sengetid, for selv om man sover paa Stationen om Natten, vaager Alarmernes sindrige Systemer, og Telegrafisterne sover bogstavelig talt med alle Sanser vaagne. Mærkelige Mennesker — en Flues Summen er nok til at vække hele Mandskabet med et Sæt!

Og hvad tror I saa ikke en Alarmklokke, der

lyder som et Par Hundrede Kæmpevækkeure, kan udrette —.

Een og anden spørger nok, om jeg sov — det gjorde jeg ikke, jeg vendte mig, snoede mig, tabte Tæpperne paa Gulvet, rejste mig op, lagde mig paa Siden, paa Ryggen, kikkede op i Loftet til Vaageblussene, ud af Vinduet og saa ... lukkede jeg Øjnene bare et Øjeblik, syntes jeg ... Alarm! Mændene fo'r ud af Køjerne, ned paa Køretøjerne i lynende Hast, og med rasende Fart fo'r vi gennem Gaderne. Hjørnerne blev taget paa to Hjul, og et Par Gange skred Vognen. Signalthornene brølede, og Bremserne hvinde, og jeg holdt fast i min Rem med alt, hvad jeg havde at holde med, Ben, Arme, Hænder, Tænder ...

Nu kunde vi se det flammende Brandskær, og gennem et Menneskehav droned vi frem ...

Der kom en Bil mod os, Lyset flængede ind gennem Øjnene, det sved, og vi kneb Øjnene tæt sammen, tættere sammen, Vognen slingrede, nu ... ramlede den med et frygteligt Brag ind i Bilen ...

Og saa vaagende jeg ved at Alarmklokken kimedede, — den vilde Fart var heldigvis kun foregaaet i det korte Sekund mellem Klokken Ringen og min Opvaagnen.

Puh!

Da vi var kommet ned paa Køretøjerne og korte ud i den friske, kolige Natteluft, var det først, som jeg vaagnede helt, og selv om Farten blot var en Brøkdel af Drommens, kunde den alligevel ikke lade være med at fryde mig; — det var en herlig Tanke, at Hjælpen til et Hjem i Nød kom ilende, og alligevel fuldt forsvarlig — ikke eet Øjeblik Hazard med Menneskeliv eller Materiel.

Det hele var heldigvis ingenting. Et Strygejern, der var glemt, havde i Nattens Lob svedet sig gennem Gulvet og hang nu i Ledningen ned til dem underneden. Det saa ganske ærligt sjovt ud, at Jernet hang som en glødende Klump oppe under Loftet, — men føj da, hvis Ledningen var bristet.

Vi fik slukket for Jernet, slukkede det glødende Gulv og huggede for en Sikkerheds Skyld et stort Stykke op udenom for at se, hvor langt Ilden var gaaet, og saa tøffede vi hjem efter at have torret pænt op efter os. Politiet var selvfølgelig paa Pletten og optog Rapport.

Det bliver en Bøde til Manden for at have glemt at trække Stikkontakten ud efter Brugen af Jernet!

Næste Morgen kom Aflosningen, og jeg trillede hjem paa Cyklen ...

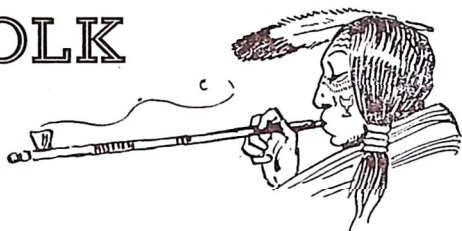
Træt?

Ikke en Plok!

Aage Mathiessen.

Hvorledes Indianerne bliver til MANDFOLK

Indianerhøvdingen »Den store Bøffeljæger«
fortæller her om SOLDANSEN som han selv
har oplevet den

En Aften tog vore Fædre deres Tidsstokke frem og sammenlignede dem for at se, om de var enige om, hvilken Sol og Maane vi var i. For paa en bestemt Sol skulde vi begynde vor Rejse nordpaa for at støde til Siksikau-Sortfødterne ved alle Sortfodstammernes store aarlige Soldans.

Vi kaldte en Dag for en Sol, en Maaned for en Maane og et Aar for en Storsol. Vore Fædre havde lange Stokke, hvorpaa de holdt Regnskab med Tiden. Hver Dag blev der skaaret et Mærke, og ved hver Maanedes Begyndelse sættes et Mærke af en anden Slags, idet hver af de tolv Maanepioder kendetegnedes ved sit særlige Mærke. Og ved Aarets Udgang opfandt man saa et nyt Mærke, afhængigt af hvad Navn vi havde givet det Aar. Aarene blev opkaldt efter en eller anden stor Begivenhed, der havde fundet Sted i deres Forløb, eller ogsaa blev de nummereret fra en stor Begivenhed i Fortiden. Uger kendte vi slet ikke.

Ved Tidsmodet blev det bestemt, at vi maatte starte paa den fjerde Sol for at naa Siksikau rettidigt, da Soldansen altid holdes i første Halvdel af August.

Vi rejste mod Nord i mange Dage, men da vi saa en Dag kom ridende langs med Namakaflo-den, sa vi pludselig Soldanslejrnen ligge bredt ud foran os som et pragtfuldt Farveorgie højt oppe paa den Bjergskraaning, hvor Sortfødterne i umindelige Tider har ladet deres unge Mænd gennemgaa de Pinsler, der gaar forud for Optagelsen i Krigerens Kreds.

Den mægtige Lejr var ca. fire Kilometer lang, Hundreder af pragtfuldt malede Tipier var rejst om den cirkelrunde, aabne Plads i Midten, hvor alle Dansene skulde finde Sted. I Pladsens Centrum kunde vi se Soldanshyttens Skelet, der allerede var rejst og kun afventede selve Dagen, da det hurtigt vilde blive dækket med stedsegrønt Løv undtagen allerøverst, hvor en Aabning vilde blive ladet aaben, saa Solen kunde skinne ned paa sine egne.

Som vi skuede op mod Soldanslejren, der laa udstrakt under en straalende Himmel, glædede vi Drengene os i Forventningen om alt, hvad vi der skulde opleve. Der vilde være hundredevis af Drengene, der fra alle Sortfodstammerne og fra andre venligtsindede Stammer, der hvert Aar kom og slog Lejr i Nærheden af Soldanslejrnen for at overvære Sortfødternes pragtfulde Skuespil.

Lige i Øjeblikket red vi imellem Hundreder af slanke, vilde indianske Ponyer, der var blevet sluppet ud for at græsse paa Prærien, der omgav Lejren. Da de saa os komme, vrinskede de og slog op med Bagbenene og stormede imod os for spøgende at skubbe til os med Hovedet. Saa sprang de paa stive Ben rundt om os med Hoved og Hale i Vejret og viste sig for de fremmede i al deres vilde Skønhed. De var fuldstændig som Børn, glade for at se os. Vi Drengene var allerede ved at udvælge os de Ponyer, vi vilde tiltuske os.

Da Lejren opdagede os i det fjerne, sprang nogle af Krigerne paa deres Ponyer og galoperede os imøde. »Hej, hej, hej, hej,« raabte de for at vise, hvor glade de var ved at se os. De førte os til vor Lejrplads, og da vi var naaet dertil og havde sluppet vore Ponyer løs, forsvandt vi Drengene hurtigt fra vore Forældre og blandede os i de Skarer af legende Børn, der oversvømmede Lejren.

Vi spurgte Siksikaudrengene, om deres Stamme havde været paa Krigsstien siden vi sidst saas, og de svarede »ja, een Gang«. Og de

spurgte os, om vi havde, og vi svarede »ja, mod Pawneerne«.

I fjorten Dage holdt vi Styrke- og Behændighedsprøver, legede Krig og byttede Ponyer. Imedens deltog vore Fædre i de forskellige Danse, der skulde kulminere i Soldansen. Tomtommer rungede hele Døgnet rundt. Og vore Fædre samledes i Grupper overalt paa Pladsen og traadte de hemmelige Danse.

Om Natten gik Krigerne parvis med Armen om Skulderen paa hinanden og kun hyldet i et enkelt Tæppe ude paa den mørke Prærie og sang Soldanssangens klagefyldte Strofer. Det var Blodbrødre, og de var ved at bede for hverandre. Enhver Indianer har en Blodbroder, som han adopterer som ung, og disse Brødre holder sammen hele Livet, paa Krigsstien og udenfor, og hver af dem er naar som helst rede til at ofre Livet for den anden. De har absolut ingen Hemmeligheder for hverandre, og de staar hinanden nærmere end kødelige Brødre. Blodbroderskabet er sikkert det smukkeste, mest uselviske, rene og mest opofrende Forhold, der nogen Sinde har hersket mellem Mennesker.

Hele den lange, mørke, stjerneklare Nat hører vi Klageraabene ude fra den store Prærie — Soldanssangen. Vi Børn sover ikke meget om Natten, for overalt i Lejren foregaar der mystiske Ceremonier.

Visse af de Ceremonier, der gaar forud for Soldansen, kan kun finde Sted efter Midnat. Hertil hører Overleveringen af *Saam Okuimuns*, Medicinpiberne, store Piber, der er viklet ind i mange Lag Tøj som Lig, og som ikke har set Dagens Lys i over fire Hundrede Aar. Disse Piber maa kun komme frem i Nattens mørkeste Mulm, og kun Medicinmanden maa røre ved dem. Naar de skal overleveres til en ny Vogter for det kommende Aar, skal denne overraskes sovende af Medicinmanden og hans Hjælpere, der uden at han vaagner maa bære ham ud af hans Tipi og ind i Medicinteltet, hvor Piben aabnes og rygtes og overleveres i hans Vare-tægt til næste Aar. Heldig er den, i hvis Vare-tægt en af disse store Pi-

ber betros, thi det bringer Lykke.

Om Natten hører vi den bløde Lyd af mokkasinklædte Fødder, medens Grupper af Krigere i Tavshed bevæger sig af Sted mod ukendte Maal. Ikke et Ord. Somme Tider løftede vi Drengene en Flig af Tipien og kiggede ud og saa seks af disse høje, tæppeklædte Skikkelser krybe forsigtigt af Sted bærende paa en ubestemmelig Byrde. Og idet en sagte Vind bevægede Fligen, laa vi paa Ryggen lysvaagne og kiggede op paa Stjernerne gennem den runde Aabning øverst i Tipien, beklemt ved Tanken om de store Myste-rier, der omgav os.

Den Nat, vi syntes bedst om, var den, der gik umiddelbart forud for den store Soldans. Saa var Lejren et Hav af Lys. I hver eneste Tipi var der et bragende Baal. Naar man gik ude paa Prærien, saa det ud som hundredevis af store, kulørte Lygter. Inde i Tipierne var der Sang og Lystighed. Alle var glade.

Vi unge holdt os vaagne saa længe som muligt, saa faldt vi i Søvn med Ildens knitrende Musik i vore Øren. Dagslyset var lige begyndt at kigge ind i Tipien ovenfra, da vi blev vækket af hvad der den Gang var den smukkeste Musik, jeg nogensinde havde hørt — min Far, der sang sin Medicinsang. Vi vendte os søvndrukne paa vore Lejer for at se, hvad det var, og der foran det svage Baal sad vor Far endnu og trak i sine Hermelinshaler og Hulepindsvine-

pigge og smilede tilfreds hen for sig. Jeg kunde ligge i flere Minutter og iagttage ham fra under mit Tæppe, men Smilet forlod aldrig hans Ansigt — ikke engang naar han afforte sig sit Hovedtøj og begyndte at ordne sine lange Fletninger. Han var lykkelig.

Efterhaanden som vi vaagnede helt, og vore Øren vænnedes til fjernere Lyde, opdagede vi, at hele Lejren genlød af Musik. Fra hver Tipi kom den trymiske Lyd af en Medicinsang. I andre Tipier var der allerede samlet smaa Grupper om en Tomtom, som de trakterede med dæmpede Slag til Sangen, medens Lejren var i Færd med at tilberede Morgenmaaltidet.

En halv Times Tid før Middag hørte vi et stort Spektakkel og saa saa' vi tolv unge Krigere komme susende ind i Lejren til Hest slæbende bag sig de friske, stedsgrønne Grene, som paa Medicinmandens Signal skulde tækkes over Soldanshytten.

I det Øjeblik, Solen staar højest paa Himlen, giver Medicinmanden Signalet. Lidt senere kommer to Kvinder farende ind i Lejren med en Ørnerede, som bliver anbragt ved Soldansstangen. Dette er Signalet til, at alle onde Aander slippes løs. Ingen har nogen Sinde hørt et saadant Spektakkel, som det der hersker i det næste Kvarter, indtil Hytten er færdig. Medens halvtreds Mænd arbejder lidenskabeligt med at faa det store Skelet tækket, kommer hundrede Krigere galopperende. De farer rundt og rundt om Hytten, idet de skyder og skraaler i vilden Sky. Tilskuere i hundredevis raaber, synger, rasler med Skralder, Klokker og Fløjter. Børn farer hid og did for at undgaa Hestenes flyvende Hove. Vore Forældre har fuldstændig glemt os, de gaar helt op i Øjeblikkets Ophidselse. Lugten af Krudtrøg og svedende Heste bider i vore Næsebor.

Saa rejser Medicinmanden sig pludseligt og fa-

rer ind i Hytten og griber Ørnereden. Han gaar hen til Rodenden af Soldansstangen, der endnu ligger paa Jorden ved Siden af et dybt Hul, rundt om hvilket han maler nogle sorte Ringe med sine Haandflader. Henne ved den øverste Ende af Stangen trækker han sit Tæppe helt om sig i siddende Stilling, og medens han saaledes skjuler sig, fæster han Ørnereden øverst paa Stangen. Saa kommer Hyttebygningens sidste Akt. Fem Krigere stormer ind i Hytten og griber Stangen med Medicinmanden, der stadig sidder paa Ørnereden øverst oppe, og rejser den op og planter den i Hullet, saa Medicinmanden nu svæver fem Meter oppe over Jorden. Hvis han falder ned, er det et Ulykkestegn, og hele Festen vilde holde op med det samme. Men det har vi aldrig oplevet endnu.

Nu kommer Soldansens Højdepunkt. Alle de unge Mænd, der skal indtræde i Kriegerstanden, kommer gaaende ind i Hytten kun iført et Lænde-klæde. Medicinmanden glider ned ad Stangen og gaar hen til sin Medicinkiste og tager en skarp Kniv og nogle lange Remme frem. Han stiller sig ved Siden af Medicinilden, og de unge Mænd kommer frem en ad Gangen og knæler foran ham. Med Kniven foretager han to Snit i hver Side af Brystet paa den unge Mand og fæster derefter hver Ende af en Rem i hver Side af Brystet. Midten af Remmen gøres fast til Soldanstangen, og Manden, der endnu ikke har givet en Lyd fra sig, maa nu begynde Soldansen. Imedens kommer den næste frem og faar Remmen syet i Brystet.

Dansens Varighed er meget forskellig og bliver ved, indtil Remmene rives ud af Kødet, og Manden er fri. Har han ikke Kræfter nok selv, bliver han frigjort fra Stangen og en Krieger til Hest bliver spændt for.

Naar Dansen er færdig, behandler Medicinmanden Saarene med hemmelige Urter, og den næste begynder sin Dans. Den unge Mand er nu optaget i Krigernes Lag. Han har bevist sin Haardførhed. Stammen kan fremtidig lade ham betræde Krigsstien uden at frygte, at han skal gøre den til Skamme.

THEOBALD

Ved Kongeparaden d. 24. Oktober

holdt Formanden for »K.F.U.M.-Spejderne i Danmark«, paa
de 4 Korps' Vegne, følgende smukke Tale til Kongen

*Velkommen, Kong Christian i Spejdernes Lejr!
Deres Majestæt, vor Konge!*

Repræsentanter for 25.000 Spejdere takker i Dag for denne Lejlighed til at hylde vort Lands Konge og Dronning. Anledningen blev givet os ved Kongens 25 Aars Regeringsjubilæum. Vi takker for vor Konges og Dronnings stærke og umiddelbare Interesse for Spejdersagen lige fra dens første og primitive Pionerdage, da vor Konge og Dronning som Forældre ikke var bange for at lade deres Sønner gaa ind i denne nye, meget omdisputerede og endnu ikke anerkendte Bevægelse. Vi takker for Kongens Interesse for og Deltagelse i al mandlig Idræt, et Eksempel for danske Drenge og Mænd, der træner for at kunne fylde deres Plads i Livet, og vi takker for vor Dronnings Eksempel for danske Piger og unge Kvinder som Husmoder i ægte Kvindelighed.

I særlig Grad vil vi ved denne Lejlighed hylde vor Konge som den højeste Repræsentant for vort Folk og Fædreland. Vi repræsenterer ikke blot her os selv og vore 25.000 Hjem af alle Klasser og Partier i vort Land. Vi er et Udsnit af den danske Ungdom, der vil være med til at genskabe Danmark, saa det kan fylde sin Plads i Verden som en levende og virkende Kraft.

Vi vil derfor som Spejdere sætte vort Liv og vore Kræfter ind paa som Spejdere at inspirere en dansk Ungdom, der er fysisk sund, moralsk ren og aandelig vaagen og som tror paa vort Lands Fremtid. Vi vil kalde paa den Ungdom, som uden Frygt for sig selv og sin egen Skæbne vil tage Ansvar for Danmarks. Vi vil bære vort Land ved den daglige Dont saavel som i de afgørende Timer, da enhver ser, hvor farligt Livet leves for at virkeliggøre Guds Plan med vort Folk. Kun med alle Evner og Kræfter som Indsats kan vi give vort Land tilbage til den næste Slægt og til den Herre, der har skabt det og givet os vor Selvstændighed og Nationalitet.

Vi staaer ved Begyndelsen til en gigantisk Verdenskrise. Ogsaa fra vore fredelige Kyster ser og følger vi de truende Skyer paa Verdenshorisonten. Men midt i en Sverdtid vil vi vedgaa dansk Arv og Gæld, bygge Bro mellem Klasser og Partier inden for vort Folk. Vi vil bygge paa den Broderskabets Verden, som har kaldt Spejderbevægelsen til Live og givet 4 Millioner Spejdere Verden over de samme ti Spejderlove. Vi vil leve dette frie Spejderliv under den fælles Lov og Løfte, som har kunnet bære os over alle Klasse- og Partiforskelle til i Dag. Og vi tror paa, at Danmark som et moralsk frigjort og frygtløst Folk kan blive en Brobygger mellem Nationerne Verden over. —

Som Udtryk for, hvad vi vil og forpligter os til skal jeg personligt her bekræfte for vor Konge det Spejderløfte, der i sin Tid gjorde os alle til Spejdere, og som vi alle hver paa vor Maade inden for Korpsene, men i samme Aand har aflagt — som alle Spejdere gør det Verden over.

*Deres Majestæt! Jeg lover paa min Ære efter bedste Evne
at være tro mod Gud og mit Fædreland,
at være nyttig og hjælpsom mod alle Mennesker,
og at holde Spejderloven.*

Og saa, Spejdere, lad os udbringe et nifoldigt Leve for vor Konge.

H. M. Kong Christian, længe leve — — —

Ulvenes Side

Nu er det snart Jul, og du har maaske allerede skrevet din Ønskeseddel. Jeg vil haabe, at du faar rigtig mange af dine Ønsker opfyldt, men jeg haaber ogsaa, at du allerede tænker paa, hvad du kan give »de andre« i Julegaver. Du maa se at finde ud af, hvad der vil glæde dem allermost. Jeg vilde næsten tro, at det bedste var, om du selv kunde lave et eller andet. Prov at tale med Akela om det, hun vil sikkert give dig mange gode Idéer.

I Julen er vi jo allesammen saa gode ved hinanden, vi sender Julehilsener til alle vore Venner, vi giver hinanden Gaver, og vi har saa let ved at sige Tak. Har du egentlig altid det? Der er mange Dreng, der tager al Ting som en Selvfølge; de er saa vant til, at der gøres alt muligt for dem, og de er saa vant til at modtage, at de slet ikke tænker paa, at man ogsaa skal vise, naar man er glad for andre Menneskers Venlighed, og at man ogsaa skal gøre noget til Gæld. Det er netop en af Forskellene paa smaa og store Børn, at de smaa kun kan tage imod, mens de store Børn baade kan give noget til andre og kan gøre noget for andre.

Kan du det?

Graa Ugle.

Nogle Julegaveidéer.

Her er et Par smaa gode Idéer til velkomne Julegaver. Køb en Badebørste til Far, en Skurebørste til Mor og Neglebørster til store Bror og lille Søster. Det allerbedste var naturligvis, hvis du kunde binde Børsterne selv. Prov, om du ikke kan lære det! Naar du saa har Børsterne, køber du en Daase Emaillefarve, f. Eks. samme Farve, som I har i Badeværelset eller Køkkenet. Mal derpaa Træet paa Børsterne pænt og omhyggeligt, — og du kan være sikker paa, at hele Familien vil være glad for de nyttige og smukke Gaver.

En Gave, som enhver Ulv eller Spejder vil blive glad for, er en lille Pose eller Taske med Skovsværte, Børster og Klud. Tasken (en Pose er nemmere at lave) kan være af farvet vandtæt Stof eller Voksdug, og den bør have en Lynlaas. — Den er vældig god at have med i Lejr.

BLAA BANDES BLANDEDE BEGIVENHEDER

(Sidst blev Bandeføreren Egners Cykle stjålet og senere fundet af Blaa-Bande ved en mystisk Hule ude i Skoven. »Blaa« besluttede at undersøge Hulen den kommende Søndag, naar de var paa Floktur).

II. Da »Blaa« optraadte som Detektiver.

Kirkeuret slog det sidste drønende Slag. Klokken var 9. 17 Ulveunger traadte an paa Linie. De seks fra »Blaa« havde meget svært ved at samle sig om andet end det, der stod dem i Hovedet, nemlig den mystiske Tyvehule ude i Skoven. Til alt Held skulde Banderne ud enkeltvis paa »Opdagelsesrejser«. »Blaa« skulde nok opdaget noget i Dag, som ingen andre vilde finde. De regnede med mange Points i den løbende Bandedkonkurrence.

Ikke saa snart blev de sendt af Sted, før det gik i Galop mod Hulen. Flokføreren saa hovedrystende efter dem og sagde ved sig selv: »De Blaa, de Blaa, de er snart for store til at være Ulve, de har altid saa meget mystisk for!«

»Blaa« nærmede sig Hulen, saa sagtnede de Farten, først listede de forsigtigt i Skjul af Krat-skoven, de sidste 50 Meter mavede de sig fra hver sin Kant hen imod Hulens Indgang, medens en af dem klatrede op i et Træ for at holde Ud-kik. Turde man driste sig ind i Hulen? Situationen var langtfra hyggelig og farefri. Egn var klar over Situationens Alvor; hviskende fik han Banden til at ligge musestille, skjult af Bladløv og Grene. I Virkeligheden fortro Egn, at han ikke allerede i Gaar, da de fandt Cyklen, havde

meddelt Tyveriet til Politiet. Da giver det et Gisp i Banden. Fra Hulen lyder en sprukken Stemme, der i en fæl Tone udbryder: »Fejge Usling og Forrædder, fik du, hvad du fortjente, lad jeg dig trampe i Stykker af 18 vilde Heste, — men jeg vil nøjes med at gennembore den Klump i dig, som hos andre kaldes Hjertet, med denne rustne Brødkniv!« Blodet isnede i Ulveungernes Aarer. Mus, Bandens yngste Medlem, gav sig til at græde. Efter Truslen fulgte en kort Pause, som yderligere forværrede Situationen. Pludselig lød fra Hulens Indre en vild og gurgende Latter efterfulgt af et Brøl, saa blev alt stille.

Egern samlede alt det Ulvemod, han havde, og begyndte, efterfulgt af Baloo og Spurv, at krybe ind i Hulen for at hjælpe den ulykkelige nødstedte. De 3 andre Ulve blev uden for som Reserve og Vagter. Da Egern havde kravlet et Stykke, kom han til en Udvidelse af Gangen, hvor et Stykke Sækkelærred var ophængt som Gardin og bag hvilket en Petroleumslampe blafrede og osende. En Stemme lød atter, jamrende og klagende: »Naade, Naade, tænk paa min Kone og vore 7 sultne Born!« Det eneste Svar var et ildevarslenende: »Ha!!«

Da skete noget mærkeligt. En almindelig Drengestemme siger pludselig: »Tak Gutter, dersom I nu lærer jeres Roller godt, saa bliver dette Drama den store Succes til Tropsfesten i Januar. Og saa er vi enige om, at denne Hule er Falkepatruljens Hemmelighed. Skal vi saa hurtigt tage ud paa Skattejagten!!«

Egern var helt rolig nu. Det var altsaa Falkene, som indøvede et Drama til Tropsfesten, og det var altsaa en Falk, der Dagen i Forvejen havde laant Egerns Cykle nede ved Trops huset for ikke at komme for sent til Prove i Hulen.

Nu gjaldt det om ikke at komme til at gøre sig til Grin. Stille og roligt listede 3 slukorede Ulveunger sig baglæns ud af den slet ikke mystiske Hule.

»Blaa« var slet ikke oplagt til at finde dyremærkede Grankogler den Dag, saa Bandekonkurrencen tabte de med Glans, det var ikke særlig morsomt for dem at se, at »Gul« gik af med Sejren.

Den eneste Trøst, Egern havde den Dag, var, at der om Eftermiddagen kom en meget sagtmødig Spejder fra Falkene ned til ham og fortalte, at han om Lordagen havde laant Egerns Cykle, og nu var han bange for, at den virkelig var stjålet. Da det jo var Egern selv, der havde taget den tilbage fra Spejderen, var det en meget behagelig Situation for Egern at være den overlegne. Noget en gammel Ulv sjældent har Lejlighed til over for en lille, vigtig Spejder. Spejderen var meget lettet over ikke at skulle erstatte

Egern Cyklen, men forstod iøvrigt ikke et Ord af Sagen.

Historien om den mystiske Tyvehule i Skoven kom aldrig frem i Byen. 6 skuffede Ulve fra »Blaa« taler aldrig om den, men de er fast beslattede paa i Juleferien at opleve et rigtigt Æventyr. Hele Banden er nemlig inviteret 8 Dage ud til Mus's Onkel, Godsejer Gang, for at holde Juleferie paa »Kvæsingee«, en gammel Herregaard med et Spøgelsesværelse.

Peter Tini.

(Næste Gang: »De seks fra Blaa« afslører et Spøgelse paa Godset »Kvæsingee«).

Aber kan tale og tælle

Bavianerne skal være de klogeste af alle Dyr. I Syd-Rhodesia i Afrika lever de i Flokke paa 50 til 100 Stykker sammen, og de har altid Vagtposter ude for at holde Udkig efter Fjender.

Man har opdaget, at disse Aber kan tælle — dog kun til 3. Hvis 3 Mænd gaar ind i et Krat og kun 2 kommer ud, holder Aberne sig ængsteligt tilbage, men hvis 4 gaar ind, og 3 kommer ud, er Aberne beroliget og kommer igen ned fra Trætoppene.

Der er ikke Tvivl om, at Bavianerne kan tale og kan give Besked til hinanden, ja, man har endog set dem holde et rigtigt Møde, hvor Føreren har afleveret et helt Foredrag, mens alle de andre tavse lyttede til.

En — to — tre: Vuf!

RAADGIVEREN

Spejdersport i Lynglimt Ved Helge Pescettini

Patruljefører! »Skab Arbejdsfordeling«.

Har du i din Patrulje:

1. Patruljeassistent.
2. Materialforvalter.
3. Kontingentopkræver.
4. Regnskabsfører.
5. Sekretær (Dagbog m.m.)
6. Ordonnans.
7. Lejrkok.
8. Samarit.
9. Bladfordeler.

En Spejder kan godt have flere Embeder. Stol paa dine Embedsmænd. Opfør dig saaledes, at de stoler paa dig. Arbejdet vil da blive udført efter bedste Evne. Patruljeassistenten skal nøje være inde i Patruljeførerens Planer, saaledes at han let kan træde til ved dennes eventuelle Forfald.

Har din Patrulje et godt indarbejdet Alarmeringssystem, saavel telefonisk som ved personlig Besked? Lad aldrig een Spejder ringe alle de andre op. Det skal gaa fra Mand til Mand; ellers bliver jeres Forældre vrede over den dyre Telefonregning.

»BOTANIKER« (Prøve 2) — — kende Skovtræer ved Vintertide — —.

Næste Gang I er i Skoven, udvælger I f. Eks. 12 Træer og Buske. Tager fra hver en karakteristisk lille Gren eller Kvist med Knopper paa og anbringer disse paa et Bræt, paa Brættet skrives Træets Navn og Findested. — Ved hver Gren tegner I Omridset af vedkommende Træ eller paaklister et Billede af et saadant Træ, udklippet fra en gammel Botanik eller en Avis eller lign. — Paa samme Maade kan I have en Samling Træbark; dette maa I selvfølgelig ikke tage fra levende Træer.

Tavlerne kan bruges til 2. Kl. Prøven, Prøve 8, Afsnit b.

En morsom Julegave til dit Hjem.

Laan en flad Tallerken eller en meget lav Skaal, klip en svær Kartonskive, der lige dæk-

ker Bunden af denne Tallerken. Skaf dig lidt Græsfrø; det skal være af det helt fine Græs. Dette Græsfrø strør du tæt ud over Pappladen. Saa skal du bruge et Par Rødbeder og Gulerødder, af disse skærer du det øverste af, derfra hvor Bladene vokser frem, saa lidt som muligt, men dog saa meget, at der er Næring til Dannelsen af nye Blade. Disse Snit lægger du saa paa Pappladen. F. Eks. Rødbeden i Midten og Gulerodssnitteerne i en Cirkel rundt om. Tallerkenen sættes paa et varmt Sted med Lys, og Papskiven holdes til Stadighed gennemfugt. Efter ca. 2 Ugers Forløb og god Pasning har du en vældig fiks lille Have med Græsplane og grønne Træer og en Blodbog i Midten. Din Mor vil blive henrykt for den. Den egner sig glimrende til Borddekoration.

TAG DUELIGHEDSTEGN! — Giv Julegaver.

»Husflidsarbejder« skal du før eller senere tage. Gør det i denne Maaned og anvend de fremstillede Produkter som Julegaver.

Din Bror Frits, ham Lærlingen i Struer, bliver svært glad for en Skobørste, du selv har bundet. Søster Tove vil gerne have et Boldnet, fileret af dig. Faster Jane vil gerne have en Ramme til et Billede af dig i Spejdertøj. Din Mor har Brug for Brikker udført i Bastarbejde til at sætte varme Fade paa. Din Faders 12 Piber, der altid ligger i et Virvar, trænger til et Pibestativ udført som Træsøjld. Den unge Pige trænger til en morsom Vækkeurskjuler, udført som Løvsavsarbejde. Til Fætter Karls Akvarium, der sætter Rande i Vindueskarmen, bør du af en Rest Linoleum lave et Underlag med smukke Udskæringer. Har du blot Færdigheder i 2 af ovennævnte fremhævede Arbejdsarter, fremstiller du noget Arbejde af saadanne, gaar ned med dem til din Tropsfører, som med Glæde vil tildele dig Mærket: »Husflidsarbejder«.

NB. Der er ikke nogen Ære ved at tage et Duelighedstegn paa Arbejde udført paa Kommando i Skolen. Det er for let.

Raadgiveren ønsker glædelig Jul.

Fra Land

PAA
SPEJDERTUR
GENNEM

DANMARK MED *Hand*

Jeg springer ind i Lyntoget og kører til

KOLDING

Her skulde jeg overvære Festlighederne i Anledning af 1. Koldings 25 Aars Jubilæum.

Tidlig Søndag Morgen mødtes Troppen nede paa den Plads, hvor Opvisningen skulde finde Sted senere paa Dagen. Nu trænede der i Brobygningen. De er flinke til at hale, de Koldingdreng. Se bare paa Billedet. Véd I for Resten, hvad det er, de griner af? Det er af ham, der stod oppe paa Tovbanen. De stiftevis slækkede og halede Rebene tot, saa Følgen var, at han for op og ned og maatte bide sig fast med hele Overkroppen for ikke at dratte ned. Det var hyllende komisk, og især var det dejligt, at han ikke faldt ned men var Akrobat nok til at blive hængende..

Kl. 10,00 samledes man igen paa Byens Torv, hvor Byens 3 Troppe, Caspar Markdanner og Sct.

Georgs Trop, Kolding, samt 1. Kolding, stillede op sammen med 1. Fredericia og 1. Haderslev og en Del Spejdere fra Vejle og Esbjerg m. m.

Efter at forskellige Hilsener var udvekslede gik alle til Koldinghus Ruin for at bese dette

smukke, gamle, nationale Mindesmærke.

Hvis du aldrig har været der, maa du ikke forsømme nogen Lejlighed, naar du kommer til Kolding. Det er et rigtig gammelt Kongeslot, bygget af store uregelmæssige Munkesten. En Del af Slottet er restaureret og indrettet til Museum, hvor man finder en Masse Minder bl. a. fra Krigen mod Tyskland i Midten af forrige Aarhundrede.

Ude i Gaarden er Brostene kuglerunde med Græs imellem, og man gaar her og er nervøs for, at hele den ene Mur skal brase sammen, men naar man saa kigger ud af en af de tomme Vinduesaabninger, bliver man kendelig beroliget: Muren er forsvarlig forankret med svære Jernstænger, der som Barduner er gjort fast højt oppe paa Muren og gaar skraat igennem Luften til store Betonblokke i Jorden.

Nu gik det til Middagsindkvartering, og efter Middag gik samtlige Troppe sammen med Byens Pigespejdere Agitationsmarch Byen igennem paa Kryds og Tværs med Faner og fuld Musik. Vi sluttede paa Opvisningspladsen, hvor en udmærker Spejderopvisning løb af Stabelen. Brobygningen blev stor Succes, og Flagstænger af Kasteskaffer vakte stor Opsigt.

Om Aftenen var vi til den egentlige Fødselsdagsfest i Byens største Teatersal. Her kom Divisionschefen, Krebs fra Ribe, og fortalte om Jamboreen, medens forskellige Spejdere, Tjenere og andre tjenstvillige Sjæle blev helt blaa i Hovederne af lutter Anstrengelse for at faa en Gramofon til at spille Jamboreesangen. Om det lykkedes, kan jeg ikke huske.

De andre Troppe stillede med forskellige smukke Gaver til Jubilaren, der takkede rørt. Altsaa Tropsførereren, ikke hele Jubilaren.

Jeg siger endnu en Gang 1. Kolding hjertelig Tak for den gode Dag, og jeg haaber paa en lys og lykkelig Fremtid for Troppen.

Naa, frem med Kængurustylterne og af Sted til

ULFBORG

Er der nogen af jer, der aner, hvor i Verden det ligger. Det gjorde jeg nemlig ikke, før jeg havde fundet derop. Det ligger helt oppe paa den jyske Vestkyst paa Banen mellem Ringkøbing og Holstebro.

Nu var det rigtig Stormvejr, og jeg tog derfor ud for at se Vesterhavet i Oprør. Det var

flot. Store, blysorte Skyer væltede frem ude over Havet. Solen kæmpede en stakaandet Kamp for at komme frem. Havet snerrede og brolede og rasede. Mægtige Bolger væltede med kolossale Brag ind paa Sandstranden, hvor Skumflager feg af Sted. Sandflugten bliver brat standset af en piskende Regnbyge, og det salte Vand, der slaas op i Ansigtet paa mig, bliver brakt.

Her i Ulfborg skulde jeg mest snakke med Tropsføreren, men jeg fik da lige Lejlighed til at hilse paa Spejderne, der havde Patuljemøde i Tropslokalet, hvor jeg paa Væggen fandt en Rævebælg. Et stort dejligt Ræveskind; og saa havde de fanget ham selv, fortalte de. Ligesom Tarzan. Med de bare Næver.

Jeg ruller videre op til

HOLSTEBRO

Her kommer jeg til Møde paa Skolen, hvor baade Ulveunger, Spejdere og Førere og Tropsraad er forsamlet. Midt i Mødet bliver Tropsforen pludselig kaldt udenfor et Øjeblik; straks efter stikker han sit krøllede Hovede ind igen og raaber: »Nu maa I undskyldte me', men nu ska' a te Ildebrand.

Og saa løb han. Og der stod jeg med Haaret ned ad Nakken med alle Ulveungerne og Spejderne. De grinede. Det skete saa tit, sagde de, at Ludvig skulde til Ildebrand midt i et Møde. Det var ikke saadan, naar han baade var Brandmand og Trops- og Flokfører.

Men det er nu et godt Brandkorps, de har der i Holstebro. Naar nogen opdager, det brænder et Sted, ringer eller løber de til Brandvæsenet, der straks, hvis det er hjemme, trykker paa en Knap, der faar en Klokke til at kime hjemme hos alle Brandmændene. Nu f. Eks. Ludvig, han var ikke hjemme, saa maatte hans ældre Søster løbe lige saa stærkt hun kunde af Sted for at finde ham. Naar hun saa har fundet ham, skal han løbe lige saa stærkt han kan hjem og faa Branduniformen paa. Naar han er blevet klædt om, skal han løbe lige saa stærkt han kan hen paa Brandstationen for at faa at vide, hvor det brænder. Naar han har faaet det at vide, saa løber han lige saa stærkt han kan ud og slukker Ilden.

Og lidt efter kom Ludvig da ogsaa tilbage i fuld Udrustning: I sort Uniform med gule Kanter og blanke Knapper. Paa Hovedet en skinnende Hjælm med et langt Skind ned ad Nakken, om Livet Bælte med Økse, Reb og Røgmaske.

»Naa, fik I saa slukket Ilden?« spurgte jeg. »Ja, ja. Det ka' du trow. Den var slukket, da vi kom«. Og saa grinede han. Det er godt, han selv kan tage det med godt Humør, men da han saa trak Brandmandstrøjen af, havde han jo Spejderuniform under.

Nedennævnte Spejdere har allerede været Riddere længe:

Svend Teglbjerg,	Vedels Egne.
Jørgen Bruun, TA	do.
Julius Andersen,	do.
Heine Jensen, TA, 1. Graasten.	
Chr. Welgel, TA,	1. Nyboder.
Bruno Egidiusen, TA,	do.
Børge Andresen, TA,	do.
Henning Jensen, PF.	
Knud Oryø, Ravnetroppen.	
Jens Chr. Kiilsgaard, TA, Sct. Jacobs Trop.	
Erik Hatting, TA,	do.
Helge Johansen, TA, 1. Ermelund Trop.	
Børge Hartmann, TA,	do.
Bjarne Stecker, TA, 6. Aarhus.	
Aage Brock Jensen, PF, Falkene,	6. Aarhus.
Erik Bjerregaard Jensen, PF, Ørnene,	do.
Erik Børne, PF, Høgene,	do.
John Andersen, PA, Uglerne,	do.
Olaf Petersen, PA, Viberne,	do.
Henrik Warming, PA, Uglerne	do.
Frands Jørgensen, TA, 1. Absalon.	
Viggo Larsen, TA,	do.
Otto Thorsen, TA, Tønder Trop.	
Erik Marquardsen, TA,	do.
Andreas Haase, PF,	do.

Og derefter de nye Riddere, der er blevet optaget i Standet i Løbet af forrige Maaned:

Erik Eriksen, PF,	2. Odense.
Erik v. Bernstorff, PF,	do.
Herbert Hansen, PF, Roskilde.	
Peter Richardt, TA, 3. Vesterbro.	
Børge Hansen, PF,	do.
Henrik Nielsen, PF,	do.
Flemming Kieler, Glentepatr., Erik Menveds Tr.	(15 Aar).

Hjertelig til Lykke!

Tropsførere og Rovere bliver ikke optaget i denne Rubrik.

Det er glædeligt at se saa mange PF'er. Det tyder godt. At der er mange TA med Riddersnor er udmærket, men det skulde jo næsten ogsaa være en Selvfølge, at TA'er er Riddere, eller i hvert Fald bliver det meget snart. Ridderspejdere paa 15 Aar og derunder, faar deres Alder vedføjet.

KENDER DU HAM?

I Morges, da jeg sku' i Lære
og traadte ud af Porten,
saa saa' jeg en væltet Cykel
— saad'n ganske almindelig sort en.
— Jeg ku' godt ha' rejst den Cykel,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

Jeg slentrede hen ad Gaden,
saa ind i Røgbutikken.
Der stod vist en Dreng paa Hjørnet,
som ikke ku' klare Trafikken.
— Jeg ku' godt ha' fulgt ham over,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

Lidt køligt i Vejret var det,
Novemberblæst med Piv i.
En lysegraa, stilfuld Bowler
blev pludselig morderlig livlig.
— Jeg ku' godt ha' standset Hatten,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

En Dame, som gik lige foran,
smed fra sig en Bananskal,
men ikke i Rendestenen,
som det nu hedder, man skal.
— Jeg ku' godt ha' fjernet Skallen,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

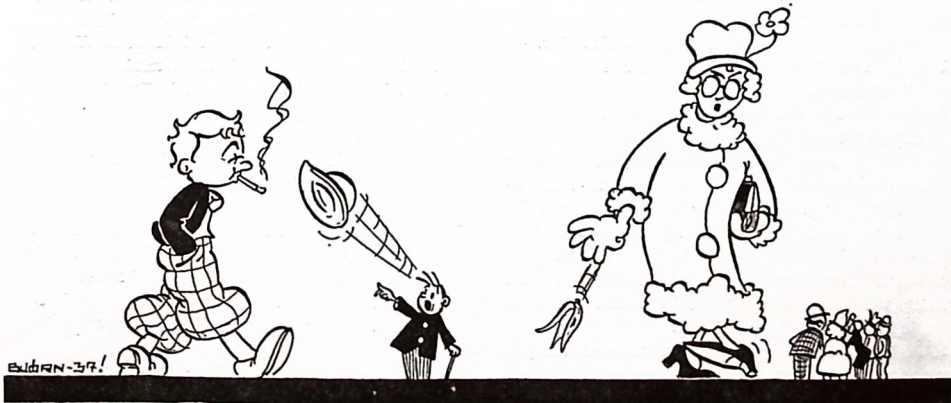
Lidt henne, udfor Nr. 30,
stod Folk om Ambulancen.
Der var li' et Hul i Rækken,
og derfor saa napped' jeg Chancen.
— Jeg ku' godt være gaaet videre,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

Saa tudede Vognen og kørte.
Jeg saa paa Kirkeuhret
og løb saa, saa stærkt jeg kunde,
— en Herre fik Skonæsen skuret.
— Jeg ku' godt ha' sagt ham undskyld,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

Lyskurven var rød, men nu havde
Betjenten travlt med andet,
saa jeg fo'r ud blandt Bilister,
som bremsede haardt og banded'.
— Jeg ku' godt ha' staaet til Grønt Lys,
men det gjorde jeg altsaa ikke.

Saa naaede jeg end'lig mit Værksted,
gik ind en Smule skuffet:
— Jeg heller ej denne Morgen
paa løbske Heste var truffet.
Jeg sku' nok ha' standset Vognen
— for jeg er jo altsaa Spejder.

Jøk.

Hvordan Haren mistede sin Hale

Eller Norsk

Den gamle Bjørn, Fjældkongen, var meget syg. Alle Dyr fra Skov og Fjæld drog til Kongsgaarden for at se til ham. Elg, Hjort, Maar, Ulv, Jærv, Grævling sammen med Ørn, Høg, Tjur, Rype, Krage, Raage og Spurv, ja selv det vævre Egern var ogsaa kommet til Kongsgaarden og alle stod de omkring den syges Seng. Men ingen kunde hjælpe Kong Bjørn og der var vist intet Haab om at redde hans Liv. Haren var der ogsaa, og da han havde set sig om og hilst paa de andre, sagde han:

»Mikkel Ræv er her ikke.«

»Hvaffornog,« sagde de allesammen, »er Mikkel Ræv her ikke?«

Og virkelig, Mikkel Ræv var der ikke.

Saa blev der et voldsomt Pøst og alle skældte ud paa Ræven for hans Mangel paa Høflighed og Velopdragenhed og for hans Utroskab mod Kongen.

Kong Bjørn hørte ogsaa, hvad der blev sagt om Ræven, og blev morderlig gal i Hovedet. — »Hent Mikkel Ræv aldeles omgaaende!« brølede han til Hofmesteren.

Længe varede det heller ikke før Mikkel Ræv blev bragt frem for den syge Konge. »Naa, hvorfor er du ikke ogsaa kommet for at se til mig under min Sygdom, ligesom alle de andre trofaste Dyr?« spurgte Kong Bjørn meget vredt. De stod allesammen tæt omkring og var meget spændt paa, hvordan det vilde gaa. Haren godtede sig rigtig over, at den gamle Rævepels nu endelig var kommet i Knibe. Men den turde jo ikke lade sig mærke med det.

»Ah, Herre Konge,« sagde Ræven med sin ydmygeste Stemme og lod nogle Taarer trille ned over Kinderne, »med dyb Sorg og Fortvivlelse hørte jeg om Eders svære Sygdom, og jeg vilde

straks have taget herhen for at fremføre alle Ræves allerunderdanigste Ønske om en snarlig Helbredelse. Imidlertid syntes jeg, at det vilde det rigtigste, hvis jeg samtidig medbragte et eller andet Rævemiddel, og derved yde vor kære Konge en virkelig Hjælp, for det er jo ikke altid,

at selv Doktoren kender noget rigtigt Raad.« — Doktor Ulv rynkede Brynene. — »Jeg har derfor,« fortsatte Ræven, »løbet over Mark og Skov, Fjæld og Dal og ikke gaaet uden om nogen Besværighed for at faa fat i et

Lægemiddel, der virkelig kunde hjælpe. Og heldigvis lykkedes det mig, hos en gammel, klog Ræv, som bor saa frygtelig langt borte, endelig at

faa dette gamle Rævemiddel, og nu var jeg alt-saa paa Vej herhen for at bringe Hjælp.«

»Naa, kom da med Lægemidlet med det samme,« brummede Kong Bjørn utaalmødt.

»Jo, du skal tage Marven i Harens Hale og smøre dig grundigt paa Halsen med.«

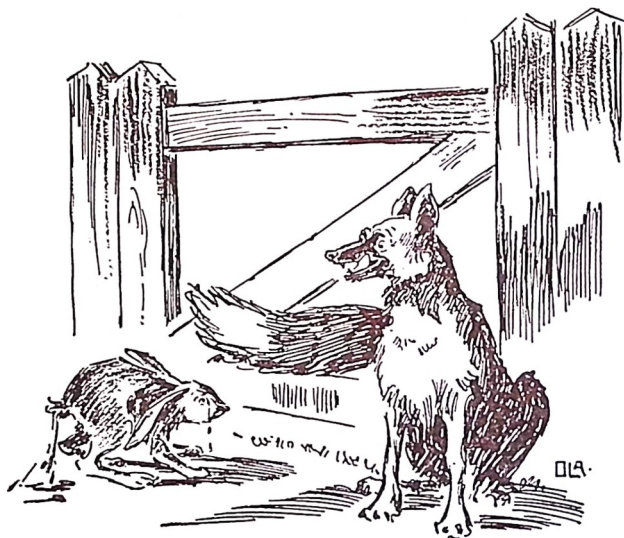
Haren blev saa hvid som en kalket Væg over hele Kroppen, da den hørte det.

»Kap Halen af Haren,« brølede Bjørnen. »Og lad mig faa Marven i en Fart.« Og Kongens Ordre blev naturligvis udført med det samme.

Skamfuld over at have mistet sin prægtige Hale, og med Blodet dryppende af den lille Stump, der var tilbage, forsøgte Haren at snige sig ud af Kongsgaarden. Men ved Porten maatte den forbi Mikkel Ræv, som rolig og fræk sad der med sin store buskede Hale, og saa uskyl-dig ud.

Saaledes gik det til at Haren nu ikke har nogen Hale.

Fin Stokk.

En spændende Roman

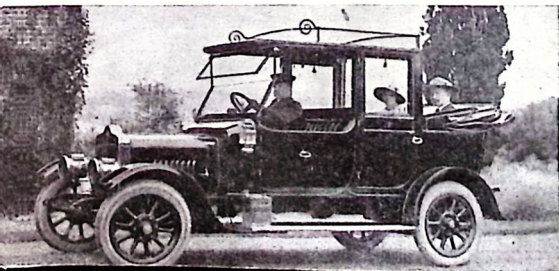
i korte Træk

Aarstal fra Baden-Powells Liv

- 1857 Fødselsaaret.
- 1869 Blev optaget som Frielev paa Charterhouse Kostskole.
- 1870 Adgangseksamen.
- 1873 Flyttede med Skolen fra London til det nye Charterhouse ved Godalming.
- 1876 Maalmand paa Skolens Fodboldshold og dygtigt Medlem af Skolens Skytteforening. Aflagde Officerseksamen og blev beordret til 13. Husarregiment.
- 1877 Gennemgik 8 Maaneders Garnisonskursus ved Lucknow med sin Uddannelse som Løjtnant for Øje.
- 1878 Fik under et militært Uddannelseskursus speciel Anerkendelse og skaffede sig ved sin Dygtighed 3 Aars Forspring fremfor sine jævnaldrende Kammerater.
- 1879 Gennemgik et Kursus som Officer ved Vaabenfabrik.
- 1880 Kortlagde under sin Tjeneste ved 13. Husarregiment i Indien store Landomraader.
- 1881 Saaredes under en natlig Træfning.
- 1882 Deltog i Regimentets 900 miles lange March gennem Nordindien.
- 1883 Deltog i æventyrlige Vildsvinejagter og erhvervede herunder en meget attraaeværdig Ærespræmie. Udnævnes til Kaptajn.
- 1884 Udførte en hemmelig Rekognoscering ved Natals Grænser, en Ekspedition paa 600 miles. Deltog i en Ekspedition paa Sturvildjagt i Portugisisk-Østafrika.
- 1886 Regimentet flyttede til Manchester, B.-P.s Eskadron til Liverpool.
- 1888 Deltog i Felttoget til Zululand.
- 1889 Vender tilbage til Sydafrika.
- 1890 Bliver anbragt paa Malta, hvor han er tjenstgørende som Militærsekretær.
- 1891 Foretog Studierejser til Italien, Albanien, Grækenland og Tyrkiet.
- 1892 Foretog Rejser til Tunis, Algier, Bosnien, Herzegovina og Østrig. Udnævnes til Major.
- 1894 Gjorde Tjeneste som Brigademajor under General French.
- 1895 Deltog i Ashantiekspeditionen. Udnævnes til Oberstløjtnant.
- 1896 Deltog i Matabelekspeditionen. Udgav Bogen »Downfall of Prempeh«.
- 1897 Blev udnævnt til Oberst og hermed Chef for 5. Dragonregiment. Udgav Bogen »Matabele Campaign«.
- 1899 Blev sendt i særlig Mission til Sydafrika. Deltog i Boerkrigen. Udgav Bogen »Aids to Scouting«.
- 1900 Forsvarede Mafeking under 9 Maaneders Belejring af Boerne indtil Undsætningen kom. Udnævntes af Dronning Victoria til Generalmajor. Startede og organiserede det 11.000 Mand stærke Sydafrikanske Politikorps.
- 1901 B.-P.s Moder og Søster besøger Kapstaden, hvor han møder dem.
- 1902 Boerkrigen slutter.
- 1903 Udnævnes til Generalinspektør i Englands Hær.
- 1904-05 Besøgte forskellige Kavaleriskoler. Startede Tidsskriftet »Cavalery Journal«.
- 1906-07 Inspicerede de engelske Tropper i Syd-Afrika, Egypten og Sudan. Udgav Bogen »Sketches in Mafeking and East Africa«. Udstillede 125 Tegninger i Bruton Galleriet og deltog med en Skulptur i Det kongelige Akademis Udstilling.
- 1908 Stiftede og organiserede den engelske Spejderbevægelse. Udgav Bogen »Scouting for Boys«. Stiftede Ugebladet »The Scout«.
- 1909 Besøgte Brasilien, Argentina og Chile. Iscenesatte en Spejderopvisning i Krystalpaladset i London med 11.000 Spejdere og en anden Opvisning i Glasgow med 6.000 Spejdere.
- 1910 Overgik fra aktiv Militærtjeneste til Reserven med officiel Tak for god Tjeneste. Besøgte Kanada og U.S.A. for at organisere Spejderbevægelsen her. Aflagde Besøg i Rusland for paa Tsarens Initiativ at organisere Spejderbevægelsen i Kejserriget.
- 1911 Udnævntes til Æreschef for 13. Husarregiment. Besøgte Sverige og Danmark, hvor han inspicerede de nyoprettede Spejderkorps.
- 1912 Forlovedes og indgik Ægteskab med Miss Olave St. Clair Soames. Besøgte Panama, Vest-Indien, Japan, U.S.A. og Ny Zeeland.
- 1913 Udgav Bogen »Scouting Games«.
- 1914 Mobiliserede ved Verdenskrigens Udbrud Englands Spejdere til Beskyttelsestjeneste ved Veje og Jernbaner og Hjelpe-tjeneste bag Fronten til Nytte for Civilbefolkningen.
- 1915 Udgav »Indian Memories« og »Adventures as a Spy«.

(Forts. øverst Side 26)

De londonske Søspejdere

faar nu deres Uddannelse ombord paa

„Discovery“

der minder os om en af vor Tids største Helte

Kaptajn Robert F. Scott

I Aaret 1901 udsendte England en Ekspedition til det store Fastland Antarktis, der som en mægtig isklædt Klods dækker hele det kolossale Omraade omkring Sydpolen.

Formaalet med Ekspeditionen var at kortlægge og udforske Kyststrækningerne paa dette Fastland. Selvfølgelig kunde man ikke naa at kortlægge hele denne vilde Kyst, da Fastlandet er omkring dobbelt saa stort som Australien. Men Arbejdet blev ogsaa fordelt mellem flere Nationer, saaledes at England valgte Viktorialand, Skotland Wedelland, Tyskland Endersbyland Syd om Kergueløerne og Sverige Vestantarktis. Hertil kommer en fransk Ekspedition, som overvintrade paa Grahams Land.

Den engelske Ekspedition stod under Kommando af Kaptajn Robert F. Scott, og blev uden Tvivl den, der fremskaffede de bedste Resultater.

Der blev ikke sparet paa Udrustningen. Saaledes blev der bygget et særligt Fartøj »Discovery«, der blev gjort ualmindelig stærkt for at kunne modstaa Istrykket. Man søgte at undgaa alt magnetisk Metal for ikke at forstyrre Observationerne. Alene Skibet kostede ca. 1 Million Kroner.

Efter at have forladt Europa 1901, naaede »Discovery« den 9. Januar det følgende Aar Kap Adare efter at have forceret Pakisen. Scott vendte tilbage til Viktorialand efter først at have foretaget en længere Undersøgelsestur langs Isbarrieren, hvor han opdagede et Højland, der var dækket af Bræer, men derimod ingen passende Overvintringsplads. Man gjorde paa denne Tur en Slæderejse ind over Fastlandet, hvor man naaede helt ned til 78° 50'. Vinteren blev forfærdelig streng. Der maalttes en Temperatur af - 68° Celsius. Men trods alle Vanskeligheder gennemførtes de videnskabelige Observationer med pinlig Nøjagtighed.

Paa en ny Slæderejse, som varede over 3 Maanedre, lykkedes det Scott at naa 82° 17' sydlig Breddes eller 3½° sydligere end nogen før ham.

I Januar 1903 ankom en Undsætningsekspedition med nye Forraad. Den kunde dog ikke naa frem til den indefrosne »Discovery«, men der maatte oprettes Slædeforbindelse over den 10 km

lange Afstand. Da man ikke hørte noget til Scott efter den anden Overvintring, blev der udsendt to nye Undsætningsekspeditioner. Det lykkedes at sprænge »Discovery« løs af Isen, og den vendte nu tilbage til England og medførte et overvældende videnskabeligt Resultat. Under de mange og lange Slæderejser i forskellige Retninger havde man saaledes udført et meget omfattende Kortlægningsarbejde. Der blev gjort ikke mindre end 17 Slæderejser, som førte til vigtige Opdagelser.

Hele den store Isbarriere og dens Fortsættelse ind over Fastlandet blev undersøgt, og man fandt bl. a. ud af, at dette mægtige Isdække strækker sig meget langt ud i Havet, hvor det følger Tidevandsbevægelsen, hvilket beviser, at Ismassen flyder. Endvidere fandt man talrige Forsteninger, som fortæller, at Klimaet i tidligere Jordperioder har været langt varmere, og som desuden tyder paa en tidligere Landforbindelse med Australien.

SCOTT'S SIDSTE REJSE

maa alle Dage staa som et straalende Eksempel for enhver Spejder. Et straalende Eksempel paa Mod, Udholdenhed, Selvpofrelse, Viljestyrke og Kraft.

Denne Rejse gjaldt selve Sydpolen, og den formede sig som et spændende Væddeløb mellem Roald Amundsen og Scott, idet Scott, der troede at Amundsen var paa Vej mod Nordpolen, først umiddelbart før Ekspeditionen startede mod den sydlige Pol, fik Budskab om, at Nordmændene pludselig havde forandret deres Planer og nu var paa Vej mod samme Maal, som han selv. Samtidig blev denne Rejse til en af de største Tragedier i Polforskningens Historie.

Det var i Januar 1912, og Scotts Ekspedition maatte saa godt som bestandig kæmpe sig frem imod frygtelige Snestorme og en Kulde, der sank ned til - 47° Celsius. Tirsdag d. 16. Jan. befandt man sig i umiddelbar Nærhed af Polen. Alle var da meget udmattede af Kulde og Sult. Det frøs 24°, men var forholdsvis sigtbart. Da opdager Løjtnant Bower i det fjerne en Genstand, som stikker af mod den omgivelde ensfor-

mige Natur. Scott siger i sin Dagbog: »Vi gik videre og fandt, at det var et mørkt Flag, fæstet til en Slædemede i Nærheden af Resterne af en Lejr. Slædespor og Skispor løb paa Kryds og paa Tværs, og man fandt tydelige Mærker efter Hundepoter — mange Hunde. Det berettede hele Historien for os. Nordmændene var kommet os i Forkøbet og havde været først ved Polen. Det var en frygtelig Streg i Regningen, og jeg er meget ulykkelig for mine udmærkede Kammeraters Skyld«.

Scott (tv.) og hans Mænd ved Ammundsens efterladte Telt paa Sydpolen

Den følgende Dag naaedes Polen i svær Kulde, bidende Blæst og Snetykning. Scott skriver videre i sin Dagbog: »Gode Gud! Det er et frygteligt Sted og særlig forfærdeligt for os, at vi har slæbt os herhen uden at faa den Belønning, at vi har været de første!«

De fandt Ammundsens efterladte Telt og i dette en Meddelelse, som kun indeholdt Navnene paa Deltagerne i hans Ekspedition og Datoen »16. December 1911«.

Scott var iøvrigt koldblodig nok til at udtale sin Beundring for Ammundsens Telt og opregne, hvad denne havde efterladt.

Den 19. Januar tiltraadte man Hjemrejsen efter de nødvendige Observationer. Denne blev rædselsfuld. De samme Lidelser, som havde besværliggjort Udrejsen, mødtes i endnu stærkere Grad.

Snart indtraadte den førte Tragedie. Den tapre Edgar Evans havde to Gange det Uheld at falde og slaa sig i Hovedet. Han holdt sig oppe saa længe som muligt, men en Dag mærkede man, at han var noget bagefter. Man fandt ham da liggende paa Knæ med vilde feberglinsende Øjne og udækkede Hænder i den forfærdelige Kulde. Faa Timer efter døde han. Dette var d. 17. Februar. En Maaned senere indtraf den næste Katastrofe. Kaptajn Oates havde forfrosset Hæn-

der og Fødder, og tilbød frivillig at blive tilbage for ikke at virke hindrende paa Kammeraternes Rejse. Dette afsloges imidlertid som fuldkommen utænkeligt.

Man havde slaaet Lejr om Lørdagen den 17. Marts. Udenfor rasede en uhyggelig Snestorm. Pludselig sagde Oates med fuldstændig hverdagsagtig Stemme: »Jeg gaar en lille Tur ud og bliver nok borte lidt.« Ingen har senere set ham. Han søgte Heltedøden for at redde sine Kammerater.

Afslutningen for de øvrige — Robert Falcon, Scott, Henry Bowers og Dr. Edward Wilson — lod ikke vente længe paa sig. Scotts sidste Optegnelser er dateret den 29. Marts. De havde yderligere slæbt sig nogle korte Dagsrejser frem. Saa slog man Lejr i en forfærdelig Snestorm. Torsdag den 29. Marts skriver Scott:

»Siden den 21. har vi bestandig haft haard Storm. D. 20. havde vi kun Brændsel nok til at koge to Kopper The til os hver og kun Mad for to Dage. Vi har bestandig været klar til Start ned til vort Depot, som ligger 11 miles (18 km) herfra, men udenfor Teltet hvirvler Snefygnningen med uformindsket Kraft. Jeg tror ikke, at vi nu længere kan haabe paa nogen Forbedring. Vi holder ud til det sidste, men vi er naturligvis nu meget svækkede og der kan ikke være langt igen. Det er sørgeligt, men jeg tror ikke, jeg formaar at skrive mere. — R. Scott.«

Mange Aar efter fandt man Resterne af Ekspeditionen.

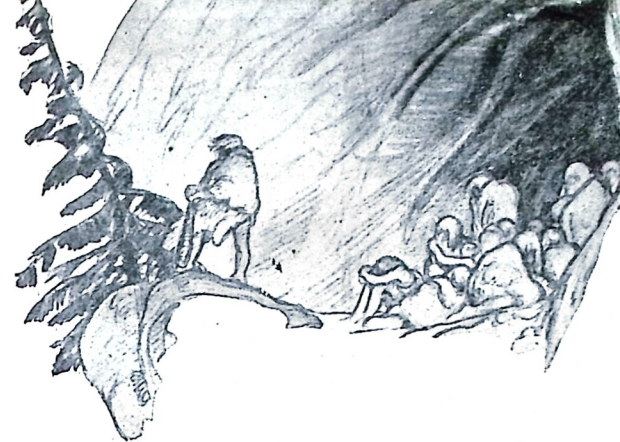
Paa Stedet hvor Scott blev fundet er denne Mindevarde rejst

TIL MINDE

om Scott, dette 100 pCt.s Mandfolk, har de engelske Søspejdere nu faaet overdraget »Discovery« som Træningsskib. Det er blevet opankret i Themsens og Søspejderne har gjort det i Stand med Maling og Tjære, saa det skinnede ved selve Overdragelseshøjtideligheden.

Til Stede ved denne var bl. a. Hertugen af (Fortsættes Side 31)

DA ILDEN KOM TIL JORDEN

om den. Saa sang han en Lovsang til Stormen, der havde pisket Skoven, til Regnen, der fik Flo- dernes Strømme til at svulme, til Lynet, som havde kastet en kostbar Gave, den røde Blomst, ned til dem, til Regnbuen med de syv Farver, som forudsiger Menneskenes Magt over Natur- kræfterne.

Derefter fortalte en gammel Mand en Histo- rie om Stammen, der flakkede om i den kolde Tid. Og endelig sang alle, Børn, Kvinder og Krigere, en Pris til Afslutningen paa det daarlige Vejr og til Ildens Ankomst.

Baalets Flamme rejste sig klart i Natten.

Stammen dannede en levende Kredss omkring Ilden. Stemmerne lød langt bort i den tavse Skov.

Spejdere, dette var det første Lejrbaal.

Luft ligefrem havde tynget med hele sin Vægt paa de urolige Mennesker, var Tordenen begyndt at rulle fra alle Sider af Horisonten, Regnen havde pisket Jorden med fingertykke Straaler, og Stormen havde fejtet hen over Skoven, havde mejet store Grene bort og havde revet Træstam- mer op saa let, som en Mand med en Knippel slaar en Busk omkuld.

Stammen havde samlet sig i Bunden af en Grotte, som stod spæraaben lige ud til Stormen. Det var koldt, Kvinder og Børn rystede af Kulde under deres gennemblødte Dyreskind. Lige foran Hulen stod en mægtig Bjærgfyr og kæmpede mod Vinden, der ruskede i den fra øverst til ne- derst uden at kunne faa den revet op.

Ved Hulens Indgang stod Oumrak og betrag- tede, støttet til sin Trækølle, de løsslupne Natur- kræfters Rasen. Et mægtigt Stød kastede ham pludselig voldsomt til Jorden.

Et Tordenskrald bragede løs, voldsomt, kort, tørt og knaldende. Inde i Hulen bøjede Mændene ængsteligt Hovederne, og Kvindernes Øjne blev stive.

Paa een Gang antændtes Bjærgfyren, der var ramt af Lynet, fra Rod til Top. Den lyste som en Fakkel. Regnen standsede straks. Vinden be- gyndte at lægge sig, en Solstraale trængte sig frem, og paa Himlen tegnede sig en Regnbue, som straaledede i syv Farver, hvilket betyder, at det milde Vejr er ved at vende tilbage.

Oumrak rejste sig igen. Foran ham fortæredes Træet efterhaanden helt af Flammerne. Store Grene faldt ned paa Jorden. Han greb dem i den Ende, der ikke var antændt, og anbragte dem i et Kors ved Hulens Indgang. Nu glødede det kun fra Træet. Kvinderne og Børnene, som stod om- kring Oumrak, var forbavsede over at se, at Træet pludselig ikke brændte mere. Oumrak ka- stede en Favnfuld Kviste paa Gløderne, og en mægtig Flamme skød op. Børnene krøb sam- men om Ilden for at varme sig, og Kvinderne strakte deres Hænder og Arme frem, Krikerne stod bagved og betragtede denne nye Magt, de havde faaet.

Natten faldt paa. Oumrak blev ved med at ka- ste nyt Brænde paa Ilden. Alle sad i en Kredss

sig Klæder af det. Og alligevel laa de om Nat- ten, naar de vekslende Aarstider bragte strengere Kulde, og knagfros i deres Huler eller Løv- hytter.

Oumrak var Stammens Fører. Han var den dygtigste, naar det gjaldt om at rive Klippeblok- ke løs af Jorden netop i det Øjeblik, hvor en Sten kunde ruller lige ned i Hovedet paa det Dyr, der skulde dræbes. Han var den dygtigste, naar det gjaldt om at omringe en Hjord for at faa den til at styrte sig i en Afgrund. Han kendte de Planter, som kunde stille Sult, dem med den mærkelige Smag, som kunde overvinde Feber, dem, der kunde læge Saar og standse kraftige Blødninger.

Han var Fører i Kraft af sin Styrke og i Kraft af sin Kløgt, thi han forstod Verden bedre end nogen anden. Han var den eneste, der om Nat- ten, naar Himlen straaledede af Stjerner, kunde faa Menneskenes Hjerter til at hæve sig mod Ham, der var mægtigere end Skoven, mægtigere end Floden, mægtigere end de vilde Dyr, mæg- tigere end alle Menneskene tilsammen, mod Ham der havde skabt Verden. Han kunde bedre end nogen anden berette de Sagn, som fortælles med sagte Stemme om Aftenen, naar Mørket falder paa.

Een eneste Ting pinte Oumrak. Han havde hørt om Mennesker, som kunde tæmme den røde Blomst, dette mærkelige Dyr, som falder ned fra Himlen under Tordenvejr og løber som en purpurrød Stribe hen over Skovene, idet den for- tærer Græs, Træer og Buske og jager alt le- vende af Sted foran sig. Han vidste, at andre Mennesker ejede dette mærkelige Dyr, at de ved Hjælp af det kunde hærde det knudrede Træ paa deres Koller, skærpe deres Kastespids og Piles bidende Od, kunde faa Flintestenene til at sprin- ge, saaledes at der fremkom en skarp Kant. Han vidste, at den udsendte den Varme, som de alle savnede saa stærkt, naar Natten eller Aarstider- ne bredte deres mørke, kolde Pust ud over alt og alle.

— I Dag havde Vindens, Regnens og Tor- denens Aander brutalt sluppet deres Kræfter løs. Efter en lummerhed Dag, hvor den usynlige

Oumrak var Fører for Menneskene i de ende- løse Skove. De omflakkende Stammer jog efter Skovens diegivende Dyr. Krikerne kæmpede med de vilde Dyr, rullede Kæmpeblokke, som de flaa- de ud af Jordens Skød, mod Hulebjørnens jern- haarde Pandeskal.

Store Stenmasser væltede ned ad de stejle Skraaninger og ramte Bjørnens tunge, massive Skikkelse, saa den styrtede omkuld. Hvis Sten- kastet var daarligt beregnet, og hvis det frygte- lige Dyr kun blev saaret, maatte Menneskene flygte, og ofte blev flere af dem tilbage paa Slagmarken med gabende Saar i Brystet. Eller Jægerne jog ved at slaa to Stykker klingende Træ mod hinanden og ved at udstøde høje Skrig eller blæse i Barktrompeter eller Sneglehuse Hjørde af Antiloper eller Vildheste ned mod en Kløft. Nogle af Dyrene, der var afsindige af Skræk, styrtede i Afgrunden og overgav sig for- svarslost, med knuste Lemmer, til Flintekniven, der gav dem Naadestødet. Menneskene flaaede Skindet af de saaledes slagtede Dyr for at lave

KORPSET RUNDT

1. ROSKILDE TROP.

1. Roskilde Trops Forskertur 1937. Hver Patruje lægger sin Tur.

Hermed et lille Indtryk af, hvad 4. Patrulje, »Læverne«, oplevede paa 4 Dage (16.—20. Oktober) 350 km.

Start fra Roskilde Kl. 4 mod Køge og Store Hedinge. Overnatning i Frørslev hos en gammel Roskilde-Spejder. Stevns Klint, Vemmetofte Kloster, Faxe Kalkbrud, Nysø Slot, Vordingborg, Storstrømsbroen ved Nat, Orehoved. Overnatning hos Godsejer Wilhjem til fuld Indkvartering. Nykøbing Falster, Stubbekøbing, Storstrømsbroen ved Dag, Næstved, Ladby Teglværk, Overnatning hos Teglværksejer Lorenzen, til fuld Indkvartering. Besøg i Teglværket. Holmegaards Glasværk, Holmegaard Slot, Næstved By med Kanalarbejde. Gennem Ringsted hjem til Roskilde.

Der blev noget at skrive Dagbog om.

1. TAASTRUP

havde modtaget en Udfordring fra 4. og 5. Østerbro Troppe til en Øvelse i Hareskoven, og denne Handske blev selvfølgelig taget op.

Divisionsassistent i S. D. Svend Mandrup havde faaet overdraget det Hverv at arrangere Øvelsen, og dette gjorde han med vanlig Omhu og godt Haandelag, idet den paagældende Terrænleg var en udmærket Blanding af Patruljetjeneste, samlet Optræden, Løsning af Opgaver, Adgang til smaa raske Patruljesammenstød og endelig et ganske overdaadigt Slutsammenstød mellem de to Partiers Hovedstyrker.

Østerbroholdet mønstrede ialt 42 Mand, medens Taastrup, der kun havde taget et Par Rovers med som Supplement, mødte med ialt 32 Mand.

Taastrup fik et lille Forspring i Starten, hvorved de scorede flere Points i Patruljetjenesten end Østerbro. Disse sidste havde imidlertid napset et Par Taastruppere, saaledes at Pointstallene før sidste Del om trent stod lige.

Sidste Del af Øvelsen gjaldt Afhentning af en Melding samt derpaa følgende Besættelse af en Bro, og Taastrup ankom til den paagældende Bro ganske kort Tid før

Østerbro arriverede, og der udviklede sig nu det ovenfor omtalte overdaadige »Sammenstød«. Det maa samtidig bemærkes, at Østerbro havde »missed« 8 Mand ude i Skoven, og disse ankom først, da man var ved at tælle Points sammen. Kampen holdt længe frem og tilbage og Resultatet var til det sidste uvist, men opflammet af Notitsen i Spejdernes Magasin Nr. 8 ang. Taastrups Patruljeførere paa en Øvelse, tog de endnu levende et mægtigt Tag, saaledes at der blev gjort Kaal paa de sidste Østerbroere, der imidlertid havde bidt godt fra sig, idet de havde taget ikke mindre end 20 Taastruppere. Slutresultatet blev en Sejr til Taastrup paa 158 mod 84. Efter en kort Kritik og et Par Ord fra Partiførerne skiltes de to Partier efter den morsomme Formiddag for at begive sig til den medbragte Mad og Sodavand.

3. ØSTERBRO TROP

har holdt Fødselsdagsfest og indviede samtidig deres Lokale, der lige har gennemgaaet en omfattende Reparation.

1. RUDKØBING TROP.

Vor Aftenunderholdning d. 20. Oktober blev en stormende Sukces. Nettooverskudet, ca. 400 Kr., blev delt imellem Pige- og Drengespejdernes Troppe.

1. GRAASTEN TROP.

Før nogen Tid siden var Patruljerne en Lørdag Aften paa Skattejagt. Der mødtes Kl. 22 og der skulde tændes Baal uden Tændstikker, og koges Vand. Da det var gjort, roede vi ½ km over Fjorden i Mørke og maatte soppe i Land, da det var Lavvande. Herfra skulde vi følge en Kortskitse. Efter en lang og temmelig anstrængende Tur (hvor vi bl. a. blev sorte i Hovedet ved et Overfald af nogle »grimme Fyre«), skulde vi sætte tre Brudstykker sammen, vi havde fundet undervejs, deraf dannedes Søraverens »Testamente«, Skatten blev fundet, og Kl. 4,30 var vi hjemme.

Har I nogensinde prøvet at holde en Alarmsøvelse? Det lykkedes for os i Løbet af 17 Minutter at samle 18 Mand, den 19. kom 5 Minutter senere (han var ikke hjemme), der var alarmeret 20 af Spejderne, Resten (5) var paa Arbejde, i Skole o.s.v.

RAVNETROPPEN,

som kun har bestaaet i 1½ Aar, har nu faaet sin Tropsstander, som er et trekantet Banner, hvor der staar broderet »Rav-

netroppen» samt Sct. Georg og Dragen.

Sidst i September var Ravnetroppen sammen med Sct. Georgstrop paa Sverigestur til Malmø og Lund, hvor vi var inde i Domkirken og se det historiske Ur og høre det spille.

SØSPEJDERNE

Efter Kongeparaden havde de københavnske Søspejdere indbudt deres udenbys Kammerater til en lille Jubilæumsfestlighed i Borgernes Hus. Henved 80 Søspejdere deltog i det kammeratlige Samvær, hvor der trakteredes med Chokolade og Kager, og hvor Taler og Sange afløste hinanden.

Til Slut overværede Søspejderne sammen med adskillige af deres Kammerater paa Landjorden Forevisningen af Jamboreefilmen.

HANS TAVSENS TROP.

Vi har arrangeret et Fællesmøde med KFUM-Spejderne her i Kvarteret. Det er atter Jamboreen, der maa holde for.

Den 12. Decbr. d. A. afholdes en Øvelse med Ørnetroppen, Københavns Nørre Division.

VESTERBRO DIVISIONEN.

Divisionen er blevet forøget med en ny Trop — 2den Vesterbro Trop — som er udgaaet fra 6te Vesterbro. 2. V. blev dannet af en Tropsfører og 3 Patruljeførere fra 6. V. samt 15 nye Drenge, som Troppen skaffede for at kunne danne den nye Trop. Ogsaa en Ulvflok har 2. Vesterbro Trop faaet, der allerede tæller 10 Ulve.

I en i Divisionen afholdt Haandboldturnering, der var arrangeret i 3 Aldersklasser, vandt 6. Vesterbro Trop samtlige Aldersklasser efter haarde og jævnbyrdige Kampe, hvori ialt deltog 60 Spejdere.

Den 31. Oktober afholdt Vesterbro Divisionen sin Ulveturnering. Den af Korpset udsatte Egernehale blev vundet af 1. Vesterbro Flok.

1. ERMELUND TROP OG FLOK.

Arbejdet med Indretningen af Tropslokalet skrider rask fremad. Lokalet, der er indrettet i et gammelt Fort, minder indvendig om en gammel Borgkælder med hvælvet Loft og Pejls. Efter Indvielsen, der vil finde Sted i den nærmeste Fremtid, vil selve Lokalet blive nærmere beskrevet.

DE TRE TROPPE I RANDERS

har haft deres aarlige Dyst mod Aalborg. Det blev en fornøjelig og spændende Kamp med saa-

FREDERICIA

Den Folkelige Forsamlingsbygning
Telf. 85 Ved Landsoldaten 1. Kl. Køkken og Vine. Selskabslokaler. Enestaaende Samling af historiske Billeder fra Krigen 1848 og 1846 og det gamle Fredericia.

SPETZLER

Urmager — Guldsmed — Optiker

AARHUS

FOTO Apparater - Fremkaldelse - Kopiering
Forstørrelser - Alt i fotografiske Artikler.
D. A. PALUDAN

A. Muschitsch Vestergade 7 - Tlf. 932 - Aarhus
Pelsvaremagasin = Hattemagasin

ODENSE

Køb Herreklæder hos Lunau

Vestergade 27, Odense

NÆSTVED

Den rigtige Spejder, gaar i
polyfoto
Akseltorv 1. Tlf. 1595. Næstved

ESBJERG

„Tip=Top“

H. L. Hoffmann Tlf. 691. Esbjerg

VONSILD MØLLE

Mel, Gryn og Kyllingefoder

N. C. Rasmussens rene Druevine

anbefales

Odense Firmaet grundlagt 1879

vel drabelige Fejder som udviklede Orienteringsopgaver. Alt blev dog klaret paa bedste Maade. I Rold Skov skulde de to styrker udspejde hinanden og i Nattens Mulm og Mørke søge at finde skjulte Skatte. Striden bølgede frem og tilbage fra Kl. 20 Lørdag Aften til Kl. 13 Søndag Eftermiddag. Resultatet blev, at Randers vandt.

TØNDER TROP

Troppens 1. Klasses Kursus er i fuld Gang med en Snes Deltagere.

De sidste 2 Lørdag—Søndage er der trænet paa Kraft med Hyttebygning, og begge Nætter overnattede de »modigste« derude i Hytterne,

(Forts. Side 37)

(Fortsat fra Side 19)

- 1916 Organiserede en Pigespejderkonference, hvor Lady Baden-Powell valgtes til Pigespejderchef. Startede Ulvebevægelsen. Udgav Bogen »Young Knights of the Empire« samt »Wolf Cubs' Handbook« og et Tidsskrift.
- 1917 Udgav Bogen »Girl Guiding«.
- 1918 Besøgte Spejderne i Spanien og Portugal.
- 1919 Udgav Bogen »Aids to Scoutmastership«.
- 1920 Jamboreen i Olympia Hall i London. Udkaares til Verdensspejderchef. Det internationale Bureau startes.
- 1921 Udgav Bogen »What Scouts can do« og »An old Wolfs Favourites«.
- 1922 Besøgte Spejderne i Belgien. Udgav Bogen »Rovering to Success«.
- 1923 Besøgte med Lady B.-P. Kanada.
- 1924 Deltog i den store Lejr ved Wembley og den internationale Jamboree ved København.
- 1926 Deltog i den internationale Førerkonference i Kandersteg i Schweiz.
- 1927 Deltog i Sveriges Scoutförbunds Jubilæumslejr.
- 1928 Bliver paa Initiativ af de nordiske Landes Spejderkorps indstillet til Nobels Fredspris.
- 1929 Deltager i Jamboreen i Arrowe Park ved Liverpool. Bliver af den engelske Konge ophøjet i Adelsstanden med Titlen Lord of Gilwell. Præsiderer ved den internationale Konference i Birkenhead.
- 1932 75 Aars Fødselsdagen fejres med Deltagelse fra hele Verden. Skænker et Koodohorn til Det Danske Spejderkorps' Gilwelltræning. Hornet bringes af Spejderstafetter fra Skagen til København.
- 1933 Deltager i Jamboreen ved Godollo, Ungarn.
- 1934 Foretager Rejse til de Skandinaviske Lande.
- 1935 Besøger Spejdere i U.S.A. og Kanada.
- 1936 Deltager i en Jamboree i Australien.
- 1937 Tilbringer sin 80-Aars Fødselsdag paa Rejse i Indien, hvor han besøger de gamle Steder fra sin Tjenestetid ved 13. Husarregiment. Deltager i den panindiske Jamboree ved Delhi. Deltager i den internationale Jamboree ved Vogelenzang i Holland og i den internationale Konference i Haag. Fejrer Sølvbryllup.

EBBE LIEBERATH

IN MEMORIAM

Den svenske Spejderchef Ebbe Lieberath, er død 67 Aar gammel, og med ham har Spejderbevægelsen mistet en af sine største Førere. Ebbe Lieberath grundlagde Bevægelsen i Sverige for 25 Aar siden, og har i samme Tidsrum været den fremragende Leder, lige dygtig som Organisator og Fører i dette Ords bedste Forstand. Han havde Evnen til at være Kammerat med alle — lige fra den mindste Ulveunge til den ældste Divisionschef. Det var betegnende for Spejderchefen, at han altid i de store Lejre delte Drengenes Kaar i et og alt, i Stedet for at nyde godt af den Komfort, der var til Raadighed for »Spidserne«.

Da den internationale Komité blev dannet i 1920, var det en Selvfølge, at Major Lieberath fik Sæde dér, og paa den Maade har han ved sin Klogskab og Idealisme haft Betydning for Alverdens Spejdere.

En særlig Betydning for os har Ebbe Lieberath haft gennem sin Stræben efter at styrke det nordiske Fællesskab og Broderbaand, som naturligt findes mellem de skandinaviske Lande, og som stærkt giver sig Udtryk mellem Nordens Spejdere.

Tage Carstensen.

EN BELGISK ROVER

som vil besøge Danmark, ønsker at korrespondere med danske Spejdere, som kunde ønske at træffe ham under hans Rejse.

Korrespondance helst i følgende Sprog: Flamsk, Hollandsk, Fransk og Esperanto, men ogsaa Tysk og Engelsk.

Adresse: Rover Alfonso Frederick,
Antwerpsche Steenweeg 163,
Hoboken, Belgie.

SPEJDERJUL

er næsten udsolgt. Skynd jer gennem Troppen at indsende Bestilling, saa at I naar at faa det indet det er væk.

KORRESPONDENTERNE

Det er glædeligt at se, at vi nu har næsten alle Troppe i Korpset repræsenteret blandt Korrespondenterne. Denne Kendsgerning vil kunne ses af »Korpset rundt«, der er blevet betydelig fyldigere. De Troppe, der ikke er omtalt, bør snarest anskaffe sig en Korrespondent, saa de ogsaa kan læse om sig selv.

Den Mand, der af Tropsførereren bliver udnævnt til Tropskorrespondent, skal til Redaktionen indsende følgende Oplysninger om sig selv:

a. Fulde Navn; b. Fødselsdag og -aar; c. Fødested; d. Fuldstændig Adresse; e. Trops Navn; f. Grad som Spejder (Klasse?); g. Private Virksomhed; h. Evt. Titel; i. Hvilket Aar blevet Spejder.

Saa snart Redaktionen har disse Oplysninger, skal nærmere Instruksion blive udsendt.

Tropskorrespondenten skal helst ikke være Fører.

LÆG MÆRKE

til Depotets smukke Julekatalog, der er vedlagt dette Nummer. Det indeholder en Masse gode Ideer til Julegaver. Bl. a. kan jeg specielt anbefale den nye Tarzan-Dolk med Skede af Leopardskind. Jeg har haft Lejlighed til at »føle« den i Haanden og kan garantere, at den er helt rigtig. Saa er der jo de nye Overtræksbluse. Den har allerede haft et rivende Salg, og den Dag er sikkert ikke fjern, da det er en ganske naturlig Sag at gaa med denne Bluse som Vinteruniform. Man maa dog ikke anbringe Mærker og Distinktion paa den. Ønsk dig den til Jul.

TIL SLUT

vil jeg huske jer alle paa, at »Spejdernes Ma-

Køb

Philipson's

Seler, Bælter og
Sokkeholdere

Kolonial - Kaffe - Konserves

Koloniallageret

Vestervoldgade 109 Telf. 13 123

LA GLACE

Skovbogade 3

Grundlagt 1870

Telefoner: Central 4646 - 4666

Overflødighedshorn
Isanretninger
Pyntekager og alle
Desserter
Egne friske, fyldte
Chokolader

Forsendelse overalt . Punktlig Ekspedition

I Lejren bruges kun

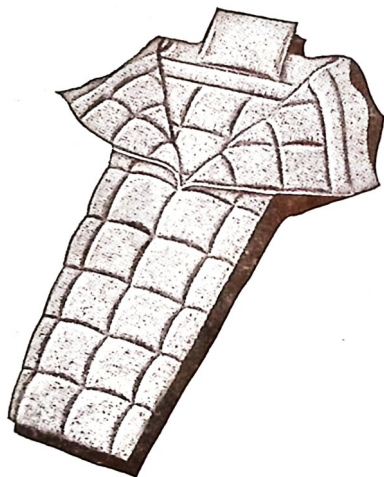
Wolff & Arvé^s

Leverpostej
Bayerske Pølser
Fiskeboller
Marmelader
Ærter, Bønner etc.

Faas hos alle Købmænd

DANA Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose. Lun og let som et Duntæppe.

DANA Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Java-Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af
Sports- og Manufakturforretninger, samt
Spejderkorpsets officielle Depot.

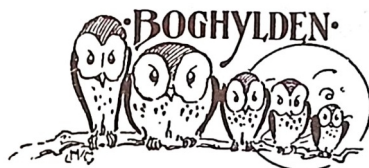
gasin« ikke udkommer i Januar Maaned. Saa paa Gensyn i Februar.

Endelig herved en Tak til alle, der dette mit første Aar som Redaktor har været mig behjælpelig med Raad og Daad, Tegninger og andet godt Stof. En Tak til alle Korrespondenterne, der har paataget sig dette Ekstraarbejde for deres Kammeraters Skyld for at hjælpe Redaktøren med i Fremtiden at lave netop det Spejderblad, danske Spejdere er glade for. Det er mit Nytaarsønske for Bladet at dette maa lykkes os ved fælles Bestæbelser i 1938.

Og jeg ønsker jer alle en glædelig og velsignet Jul og haaber, at I igennem at hjælpe andre Mennesker og give jeres Julegaver med Glæde, selv maa opleve en lykkelig Juleaften, hvor I modtager med Taknemmelighed.

Med venlig Spejderhilsen

Handwritten signature

Monsunbørnene paa Landjorden.

Lis Andersen: Monsunbørnene hjemme i Danmark. Kbh. Gyldendal 1937. 100 S. Kr. 2,00.

Lis er en gæv Pige, der har oplevet noget. 11 Aar gammel fartede hun Atlanterhavet rundt med Skuden »Monsunen«, senere har hun sammen med Familien boet paa Tenerifa. Men hun behøver hverken at sejle Verden rundt eller bo paa fjerne Øer for at opleve noget. Der, hvor hun er, sker altid noget. Det faar man et levende Indtryk af. 4 Aar gammel paa en Mils Fodtur ganske alene — ja, hvad maa ikke det blive til. En god Idé: Forær din Søster Bogen til Jul eller Fødselsdag — og læs den selv bagefter — hvis du kan vente saa længe!

Frode.

Over Himalaya i Biler.

G. le Fèvre: Det gule Krydstogt. Kbh. Erichsen 1937 186 S. Kr. 3,50.

Man kommer til at tænke paa Sven Hedin's Transhimalaya — og maaske endnu mere paa Marco Polo's Beretninger. Der er sket noget siden. Marco Polo fulgte noget af den 30,000 km

Hos **HENRY HANSEN**

køber De med største Fordel
GÖRICKÉ
OLYMPIC
CRESCENT
CYKLER
NØRREVOLD 82
 vis à vis Nørreport St. Palæ 4045

RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

lange Strækning, som Citroën-Ekspeditionen har tilbagelagt paa 11 Maaneder — men han var 12 Aar om det! Det har været Teknikkens Vidundere de 2 Afdelinger har haft med. Den ene Afdeling startede i Øst (fra Kina), den anden fra Vest (Pamir) — og saa skulde de mødes i Verdens højeste Bjerge.

Hver Afdeling var forsynet med 7 Automobiles og div. Paahængsvogne, der alle havde Larvefødder og andre tekniske Finesser. Men nu findes der ingen Autostradaer over Himalaya og det skete, at man maatte skille alle Vogne ad og bære dem stykvis over Vandløb og andre vanskelige Passager. Det havde ikke været kedeligt at være med der det er det heller ikke at læse Bogen!

Frode.

Lommebog for Skoleelever

er nu udkommet paa Richters Forlag. Det er en udmærket Lommebog, som bør ejes af enhver Dreng.

Et Arbejde for Danmark.

S. S. Amundsen: Eventyret om Ø. K. — Kbh. Jespersen 1937. 128 S. Kr. 4,00.

Eventyret om Ø. K. er en sandfærdig Beretning om en Mand, der vilde noget — og som naaede det. Manden er H. N. Andersen — og hans Værk er Østasiatisk Kompagni. Og det Navn dækker over Cementfabrikker, Sojakagefabrik, Mælkekondensering, Gummi, Plantager paa Malakka og i Sydafrika, Afdelinger i Asien, Afrika og Australien og der omsættes for 500 Mill. Kr. om Aaret.

Alt dette er skabt af een Mands Arbejde, der ikke blev et Arbejde for ham selv eller hans Firma — men først og fremmest et Arbejde for Danmark i det fjerne. Og et Eventyr bliver det, naar man i Bogen læser om, hvordan han er startet fra Nakskov som Søn af en Arbejdsmand ved Skibsværftet, det Værft, der med alle dets Skibe først satte Fantasi i Sving hos H. N. Andersen. Han var klar over, at man naar intet uden i Kraft af sin Dygtighed — hele hans Ungdom betød maalbevidst Arbejde for Dygtiggørelse. Man begejstres, naar man læser Bogen. For Folk af hans Slags er der endnu Brug i Dannevang!

(Fortsættes Side 31)

Ønsk dig
 den nye

Tarzan-Dolk

Kraftigt Knivsblad med Hjortetakskæft og stor Skede beklædt med ægte Leopardskind 5.25 og 4.85

Løse Skeder af Ræv, Grævling og Leopard..... 1.75 og 2.25

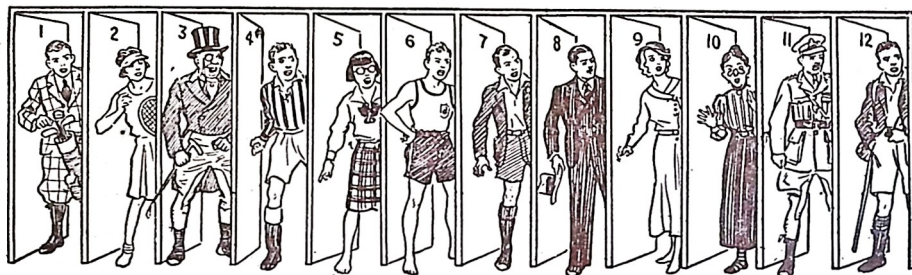
Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27, K.

Central 10,909 - 11,203

Kan du give dem det rigtige Fodtøj paa?

Lidt Hovedbrud til Juleferien

DANMARKS BEDSTE

KNAGENDE STÅR

SCHJØNNING & ARVÉ'S
CYKLEGUMMI

Gaa paa

Juleudstilling

CROME & GOLDSCHMIDT

Da Gæsterne paa Hotellet vaagnede om Morgen, havde Hotelkarlen sovet over sig, og alt Fodtøjet stod endnu i Kælderen. Han havde ogsaa glemt at skrive Nummer under Saalerne, saa nu var han i en slem Knibe, da alle Gæsterne forlangte at faa deres Fodtøj med det samme.

Han anede hverken ud eller ind.

KAN DU HJÆLPE HOTELKARLEN?

Indsend inden 5. Januar 1938 en Fortegnelse til Red. over, hvem der skal have hvilket Fodtøj. Nu er der flere Par Fodtøj end der er Personer, saa der skal blive nogle tilovers.

Hver Person har et Nummer og hvert Par Fodtøj har et Bogstav.

Stil en Liste op over hvilke Tal, der svarer til hvilke Bogstaver.

For de rigtige Besvarelser udsættes 10 splinternye Dregebøger.

Hvis der skulde komme flere end 10 rigtige Løsninger, udtages Præmietagerne ved Lodtrækning.

Løsninger, der modtages senere end 5. Januar, kommer ikke i Betragtning.

Red.

BOGHYLDEN

(Fortsat fra Side 24)

Med 480 km i Timen!

Malcolm Campbell: Med Campbell ved Rattet. Kbh. Erichsen 1937. 190 S. Kr. 3,50.

Skor, siger man, naar man ser en Vogn fare ud ad en Hovedvej med 80 km i Timen. Idiot, tænker man, naar man har set et Amfibium af et Automobil fare op og ned ad Bakkerne paa Motorbanen. Gad vidst, hvad man vilde sige, hvis man saa Campbell med en Gennemsnitsfart paa 481 km i Timen. Det er Rekorden i Øjeblikket! Man har været nogle Aar om at naa den. I 1894 arrangerede man det første »Trial for hesteløse Køretøjer«. Aaret efter blev Rekorden 23,84 km pr. Time!! Slige Beretninger behøver ikke at anbefales en rask Dreng! Dertil skal bare føjes, at det er et Mandfolk, der fortæller om Mandfolkebedrifter og han gør det paa en saare beskedent Maade, naar det gælder ham selv.

Frøde.

SCOTT'S „DISCOVERY“

(Fortsat fra Side 21)

Kent, Baden-Powell, Scotts Enke og en stor Del af det Mandskab, der i sin Tid sejlede »Discovery«.

Hertugen af Kent sagde til Spejderne bl. a.: »Jeg ved, at hvis jeg var Dreng nu, og skulde have min Søspejderuddannelse her om Bord, vilde jeg ikke alene føle det meget spændende, men ogsaa være ikke saa lidt betaget over at være i saa nær Forbindelse med »Discovery«.

Jeg er sikker paa, at enhver Dreng har følt Trangen i sig til at komme ud og opleve noget, finde nye Steder, hvor intet Menneske nogensinde har sat sin Fod før.

Mange har sikkert haft en hemmelig Længsel efter at sejle med »Discovery« og sikkert misundt dem, der var saa lykkelige at være Mandskab under Kaptajn Scott.

Dette er lige saa meget værd, som de bedste æventyrlige Ideer indenfor Spejderbevægelsen,

(Fortsættes Side 43)

GO' AT GAA PAA...

SUCCES

CHOCOLADE

den fladeste Firkantsskokolade

A/S Galle & Jessen, København

»SPÆTTERNE«

klarer Juleposten

Vinden for isnende henover Heden ved Kenham. Skyerne jog snetunge hen over Himlen. I Vest glødede et svagt rødligt Skær efter den nedgaaende Sol. Alt andet var hvidt — øde og hvidt. Det sneede ikke mere, men den heftige Nordenvind fik Sneen til at fyge sammen i store Driver, der fyldte alle Fordybninger ud, og bag Stakke og Gærder lagde den sig i mands høje Driver.

Pludselig lød en frisk Drengelatter igennem Stormens Susen, og bag en Klump Buske kom en Spejderpatrulje til Synne. Nogle af dem skubbede en sær Tingest foran sig — den lignede en lille Sneplov — og bag sig efterlod de en nydelig renset lille Sti paa ca. 1 Meters Bredde. Jimmy Belper havde sommet dette Vidunder sammen af et Par gamle Brædder, og Spættepatruljens Spejdere var meget stolte af den.

Sammen med nogle Spejderkammerater fra Nabobyen Bridown havde de ryddet Vejen til Baldean, Bridown og Kenham; nu var de ved at arbejde sig frem til Saythorpe. Disse Stier kunde nok hjælpe de Mennesker, der skulde krydse den øde Kenhamhede, som nu var en tilsneet Vildmark.

Panwell, der var Patruljefører, gik foran og banede Vej for Ploven. Pludselig løftede han Haanden og vinkede Holdt. Han lyttede. De andre lyttede ogsaa, men der var intet at høre, hvorpaa de fortsatte igen, blot for et Øjeblik efter atter at standse.

Nu saa de en Dame komme masende gennem Sneen ca. 50 m til højre for dem. Hun havde et Sjal over Skuldrene og sank næsten helt i til Knæene i den løse Sne.

»Holdt,« raabte Panwell, »den Dame dér er farende vild.«

Han løb frem til hende og fik ganske rigtigt Bekræftelse paa sin Formodning. Han fik at vide, hvor hun skulde hen, lodsede hende tilbage til Stien og viste hende Vejen til Northwaite, hvorpaa hun takkede Drengene og begav sig paa Vej. Netop som de igen skulde til at genoptage deres Sneplojning, vendte Damen sig om og kaldte paa dem. Ned Panwell sprang hen til hende.

»Har I været dernede?« spurgte hun.

»Nej, Frue.«

»Jeg synes ganske bestemt, at jeg flere Gange har hørt Raab dernede fra,« forklarede hun og pegede mod Vest.

»I den Retning?« raabte Spejderen. »Jamen det var jo ogsaa derfra, vi syntes, vi hørte nogen raabe for.«

»Det er sikkert en eller anden, der ogsaa er farende vild,« foreslog Damen.

»Ja, men vi skal nok gaa den Vej rundt,« lovede Panwell.

Han ændrede straks Kurs, og hele Stykken svingede af til venstre. Marken gik nu stejlt ned, for Saythorpe laa i en Dal. De havde bevæget sig fremad en Tid, da Mawson mente, at han havde hørt et svagt Raab.

»Det hørte jeg ogsaa,« raabte flere af de andre Spejdere.

»Det kom dernede fra,« sagde Patruljeføreren. »Bliv staaende her, Dreng. Greenhill gaar med mig!«

De to Spejdere kurede ned til Foden af Bakken. En Gang imellem gik de i Sne til Livet, men stadig gik det frem i den Retning, de havde hørt Raabet.

»Tak — over 2 Meter Sne,« bemærkede Panwell.

»Stakkels Heste,« sukkede den anden. »Jeg hørte i Northwaite, at Posten var 2 Timer forsinket. Det er nu heller ikke saa underligt — «

»Se dér — se,« raabte Panwell pludseligt og pegede nedad.

Hundrede Meter længere fremme laa en stor Vogn, væltet halvt om paa Siden og næsten fuldstændig dækket med Sne. Hestene stod vinkelet paa Vognen, for de havde øjensynligt skullet prøve at hale Vognen op fra den Grøft, den var rutsjet ned i.

»Der er ikke nogen Vej dér,« udbød Greenhill.

»Nej, men mon ikke at Long Pond Dammen er lige i Nærheden?« foreslog den anden usikkert.

»Den maa i hvert Fald være ubehageligt nær. Vognen er nemlig — «

»Det er jo Postvognen,« raabte Panwell pludselig. »Fremad, Greenhill.«

Nu var der ingen Tvivl længere. I den halvt begravede Vogn, som Stormen gjorde sig hæderlige Anstrengelser for at dække helt med Sne, laa hele Juleposten, som alle ventede paa med Bekymring i Northwaite.

Halvt blændet af Fygesne, vendte Panwell sig og udstødte Patuljekaldet. Svaret kom omgaaende fra Bakketoppen.

»Her er ikke et Menneske,« sagde Greenhill, da de kom hen til Vognen. De delte sig og gik rundt om Vognen fra hver sin Side. Inde ved Hestene fandt de en Skikkelse, som laa udstrakt i Sneen. De fjernede Sneen, der var blæst henover ham og rejste ham op. »Kusken,« udbød Greenhill.

Den stakkels Mand stirrede udtryksløst frem for sig. Han saa ud, som om han var i en dvalelignende Tilstand og faldt sammen som en tom Sæk, da de slap ham.

Panwell undersøgte Manden nøje og blev helt bleg. »Kald paa Drengene; skynd dig,« raabte han med en Stemme, der gjorde hans Kammerat helt bange.

»Jeg tror, vi er kommet i den ellefte Time. Vi maa se at faa denne Stakkel til at live op igen paa en eller anden Maade.«

Spætterne, som hørte Patuljeførerens Raab, kom stormende og fandt Panwell og Greenhill bøjet over den næsten ihjelfrosne Postkusk.

»Niels og Mawson,« sagde Panwell bydende. »Tag hans Sko og Strømper af og gnid hans Fødder med Sne. Gnid hans Hænder, Ører og Næsen og hold ham vaagen. Belper og Worrett. I tænder et Baal. Det faar vi Brug for, naar vi har faaet Blodet til at cirkulere.«

Worrett saa sig om efter Materiale. Men Belper sprang hen til sin kære Sneplov og sparkede et Brædt løs. Et Øjeblik efter var han i Gang med at flække det ud til tynde smaa Pinde. Det var ikke saa helt let at tænde Baal op i Snestorm, men ved at spalte Brættet ud til ganske fine Spaaner lykkedes det dem at faa det til at flamme op.

»Worrett,« sagde Patuljeføreren, »jeg har lige spændt den ene Hest fra. Rid til Northwaite efter Hjælp.« Derefter vendte han sig til de andre og spurgte: »Hvordan gaar det med den stakkels Kusk?«

Postsækkene blev fordelt paa Hestene og Spejderne, der tog dem paa deres Stave, og Karavanen begav sig paa Vej

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Drenge og Piger — bed Mor om

TOM
PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paalæg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

5
i Pakken Plader 25 Øre

Købes om og om igen!

A/S De Forenede Mineralvandfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækkert,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT**

Worrett begav sig uden et Ord paa Vej gennem Sneen. Panwell undersøgte indgaaende den Syge, og han konstaterede med Glæde, at han begyndte at røre paa sig. Fem Minutter efter prøvede de at bære ham hen til Ilden, hvor hans Sko og Strømper allerede var hængt op til Tørring.

Efter at han havde faaet Varme og var kvikket lidt op, fortalte han sin Historie. Det var en Beretning om haard Kamp mod Sne og Blæst, farlige Faldgruber og store Snedriver. Blændet af Sne og stivfrossen af den isnende Storm, var han flere Gange kommet bort fra Vejen, men det var hver Gang lykkedes ham at finde tilbage igen, undtagen nu her til sidst.

»Jeg ved slet ikke, hvordan det skete,« sluttede han sin Fortælling. »Den bidende Vind gjorde mig til sidst helt bevidstløs.«

Han strakte sin Haand frem, medens han talte, og Panwell greb den og trykkede den hjertelig.

»Hvor er Deres Kollega?« spurgte Spejderen lidt efter. »Jeg troede, at der altid var to, der kørte med Posten.«

»Det var vi ogsaa, men saa kom vi bort fra Vejen ca. 2 miles herfra,« sagde Postkuskens. »Jim sprang ned for at føre Hestene ved Eidslerne. Saa var der en af Hestene, der kom til at sparke Jim paa Knæet. Det var temmelig voldsomt, saa jeg maatte lade ham blive i et Hus ved Vejen, hvor han kunde faa Pleje, hvorefter jeg selv maatte fortsætte alene.«

De blev afbrudt af Worrett, der kom tilbage: »Den gaar ikke. Sneen ligger over 3 Meter dyb i Hulvejen. Juleposten vil aldrig naa frem til Northwaite i Aften.«

»Den skal,« raabte Panwell og sprang op. »Vi maa have fat i et halvt Dusin Heste. Saa skal vi nok komme igennem.«

»Hurra,« vrælede Spætterne i Kor.

»Højre Buggjord er knækket,« sagde Kusken.

»Umuligt,« raabte Panwell og løb hen for at undersøge det.

Han saa nedslaaet ud, da han kom tilbage.

»De har ret,« mumlede han. »Men i alle Fald skal Posten naa frem til Northwaite i Aften, og det om vi saa skal bære den selv. Lad os aabne Vognen.«

»Nej, det maa vi hellere lade være med,« sagde Kusken. »De er saa omstændelige med Posten, og hvis —«

»Nedd,« skreg Greenhill opskræmt. »Se Vognen har rørt sig. Den bevæger sig endnu!«

»Hvafforn'et. Flyt jer, Dreng. Ja, minsandten,« raabte Panwell bestyrtet. »Vognen er ved at glide ned ad Skraaningen. Se, den har knækket det raadne Stakit, og Vandet ligger kun een Meter længere nede.«

»Vandet?« spurgte Kusken foruroliget.
»Ja, Long Pond Dammen. Vi er ved Søbred-
den,« sagde Panwell.

»Og den er paa sine Steder 10 Fod dyb med
bratte Sænkninger,« indflettede Mawson.

»Selvfølgelig er den isbelagt,« fortalte Green-
hill. »Men hvor tyk er Isen?«

»Hold fast paa Vognen, Dreng!« befalede
Panwell. Vi har ingen Tid at miste, dersom vi
skal redde Posten. Naa, Kusk, dersom De vil
bjerger Posten, saa hurtigt op med Vognøren!«

Drengene sprang frem til Vognen og hagede
sig fast ved den som Iglar. Kusken tøvede ikke
længere. Han aabnede Vognøren.

Drengene trak den ene Sæk frem efter den an-
den. Da den sidste Sæk var kastet ud, sagde
Patruljeføreren kort:

»Den skal vi klare mægtigt fint. Mawson, tag
denneher Sæk som din Del af Byrderne. Den næ-
ste er tung. Nield og Belper kan bære den sam-
men. Stik Staven igennem og bær den saa over
Skulderen.«

»Her er en til dig, Wright. Greenhill tager den
følgende. Det er bedst, at du tager Ledelsen for
sidste Del af Turen. Vælg en Vej, som Hestene
kan følge og gaa saa hen til den sidste Sti, vi
pløjede op. Hej, da, her er endnu en tung en.
Leigh og Cligg ta'r den paa Staven og bærer den
over Skulderen. Worrett, bring os din Hest og
een af jer andre spænder den dér Hest fra, in-
den den drysser ned i Vandet. Der er endnu 9
Sække og en stor Kurv tilbage.« Spejderen bandt
fire Sække sammen parvis og anbragte dem over
Ryggen af Worrets Hest. Kusken bragte den
anden Hest frem. Den fik samme Byrde.

»Bind den ene Hests Hoved fast til den andens
Hale, saa behøver kun den ene at føres.«

Nu stod der blot en lille Sæk og en Kurv til-
bage.

»Hæng den dér Sæk over Skulderen, Kusk,«
foreslog Panwell. »De skal føre den første Hest.
Warrett og jeg klarer Kurven. Alle klar, frem-
ad.« Alt gjordes saa hurtigt og i saadan Orden,
at ingen fik Tid til at tænke over det usædvan-
lige i Situationen. Karavanen var paa Vej mod
Afslutningen. Alle begyndte at føle sig stolte,
thi Ned havde jo fundet en Udvej.

Warrett kastede et Blik bagud og brød ud i
et Brøl. Alle vendte sig om og saa i den Ret-
ning, han pegede.

Den store Vogn begyndte at kure. Den var
gledet helt ned til Dammen. Man hørte et Brag
og en knagende Lyd, da Vognen sank gennem
Isen.

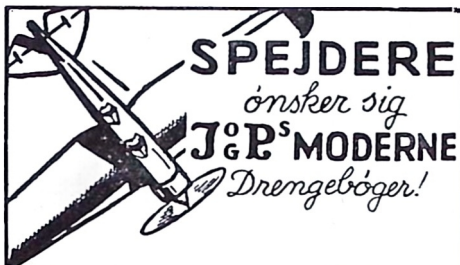
Fra det Sted, hvor Vognen forulykkede var
der en halv Mil til Northwaite.

Sækkene begyndte at føles tunge, og den bi-

Benyt

Slangerup- Banen

til Vinterudflugterne i
Kælkebakkerne ved
Højnæsbjerg

Amundsen: Eventyret om Ø. K.
Johs. Hansen: Vi traver til Spanien
Lawaetz: Eventyret om Skibet
Lawaetz: Eventyret om Jernbanen
Bendt Rom: Eventyret om Flyve-
maskinen
Seidenfaden: Eventyret om Øst-
grønland
W. Simonds: Eventyret om Ford

Stort Format, rigt illustr.
efter Fotografier.

Pr. Bind 4 Kr. indb.

JESPERSEN & PIO

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jersey-mælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvartret, eller telefoner til C. 38510 (Ledn.)

**Ja - men
Jrmas Kaffes
smager bedst**

Friskbrændt
paa egne moderne Brænderier.
Carl Schepfer, Kbhvn. Etabl. 1895.
Egen Import.

dende Snetorm piskede dem ubarmhjertigt i Ansigterne.

»Frisk Mod, Dreng,« raabte Panwell opmuntrende, da de naaede det højeste Punkt paa Vandringer. »Det værste er overstaet. Inden 10 Minutter vil vi se Lysene fra Northwaite.«

Paa Grund af det slemme Vejr begyndte Gaderne i Northwaite at fyldes med Mennesker denne Juleaften.

Postmesteren blev urolig. Mange Telefonlinjer var afbrudte, men Telegrafene til Malbridge, den nærmeste Stationsby, var endnu ubeskadiget. Juleposten var mere end 3 Timer forsinket. Den var 2 Timer forsinket fra Malbridge og havde tabt en Time yderligere siden.

Pludselig styrtede en af Embedsmændene ind til Postmesteren og udbød meget oprørt:

»Noget forfærdeligt er sket. Telegram fra Malbridge. Postvognen er faldet i en Dam. Posten er borte.«

»Posten forsvunden,« skreg Postmesteren i Fortvivlelse.

»En Bondemand fandt Vognen halvt nedsunken i Long Pond Dammen. Hestene var væk, Kuskene var borte og Posten forsvundet.«

»I Dammen ved Long Pond. Posten forsvundet, stjaalet, mener De?« udbød Postmesteren forskrækket. »Det kan ikke være sandt. Hvor er min Hat, jeg vil gaa til Politiet.«

Det var utrolig hurtigt, Nyheden om Posten bredte sig. Den fo'r som en Løbeild rundt paa Torvet, og snart var hele Byen paa Benene.

Man samledes om Betjent Laker, som var i Tjeneste, og viste ham sin Deltagelse, for alle vidste, at Postkuskene var hans Far og alle undrede sig over, hvad der var hendet ham.

Spændingen var ved at kulminere, og selvfølgelig var mange interesserede i Julepostens Fremkomst; da vender de, som stod paa Markedspladsen, sig mod Gaden, der fører til Heden.

Mærkelige Lyde trængte sig frem fra Stedet. Et Kor af Lyde, der steg og sank. Folk strømmede ud paa Gaden. Lyden blev stærkere og stærkere.

»Det er Hurraraab — Hurraraab!« udbød Betjenten pludselig.

»Men Posten kommer da ikke den Vej,« bemærkede en i Folkemængden.

»Noget er i alt Fald sket,« sagde en anden.

Der var ingen Tvivl længere — vilde Hurraraab og glade Skrig lød i Aftenen, de kom stadig nærmere.

Til sidst kom den mærkeligste af alle mærkelige Processioner. Ingen kunde gætte, hvad det var.

I Spidsen kom Postkuskene med en Sæk over

Stærkt og
vandtæt

Bjørnelæder

CHROMGARVET
IMPRÆGNERET SAALELÆDER

GLIDER IKKE I FEDTET FØRE

Skulderen, ledende 2 belæssede Heste, bagefter en Række Spejdere, bøjede under tunge Byrder, men smaaende og med godt Humor. Stadig afviste de ethvert Tilbud om Hjælp. Intet kunde skille dem fra deres dyrebare Last. Betjenten løb frem og greb sin Fars Haand.

»Bravo, Laker, tre Hurra for Posten!« raabte nogen.

Men Postkusken tog sin Hat af, svingede den i Luften og udbrød:

»Et trefoldigt Hurra for Spættepatruljen!«

Det var et tungt Arbejde at bane sig Vej for Karavanen. Luften gav Ekko af Raab:

»Godt gjort, Spætter! — Hurra for Spætterne og Juleposten!«

KORPSET RUNDT

(Fortsat fra Side 25)

ialt 11. Mere hyggelige Aftener end disse kan man ikke ønske sig. Da det var inde i en Skov, holdtes kun et svagt Glødebaal ved Skovsøens Kant.

I Kongeparaden deltog Troppen med Fane og Stander og 3 Spejdere.

Troppen er bleven bedt om at bistaa Politiet ved den kommende Mørkelægning.

1. CHARLOTTENLUND TROP

Nybyggerne paa Dæmpehøj har i Efteraarsferien bygget et Værktøjsskur, som i den ene Ende er indrettet til Retirade.

VEDELS EGNE.

Der konstateres en stor Fremgang i »Tagen Duelighedstegn«, ligesom 5 Spejdere har gennemført 45 km og 1 Spejder alene 80 km paa 12 Timer.

1. NYBODER.

Søndag d. 5. December sker det! For 13. Gang gaar en Nyboderfest af Stablen — og Sosætningen vil blive foretaget under Udfoldelse af al den Festivitas og det Humør, som Traditionen kræver.

Over et Hundrede Spejdere, Ulve og Rovere medvirker — og atter i Aar er det i Haandværkerforeningen, Dr. Tværgade 2.

3. VESTERBRO TROP

fik for nogen Tid siden forærende nogle Flyvebilletter til Aalborg, som anvendtes til Patruljeforertur. — Vi startede fra Kastrup Lufthavn Kl. 4 i osende Regnvej. Efter at vi var krobet ind i Maskinen og med Uro havde betragtet nogle Poser, beregnet til Luftsygge, startede den, men da vi havde hoppet hen over Grønsværen et lille Stykke Tid, begyndte vi at fortryde, at vi havde indladt os paa Vovestykket; dog snart efter hævede Maskinen sig, og nu gik det betydeligt mere roligt for sig. Vi kunde nu nyde

Udsigten, og snart efter fløj vi over Roskilde Fjord og nærmede os Kattegat, som vi slap velforvaret over. Fra Tid til anden blev der stukket Sedler ned i Kabinen, paa hvilke der stod angivet Sted og Højde. (Det højeste vi var oppe paa var 2000 m). Imidlertid var vi kommet forbi Lille Vildmose og kom saa endelig til Aalborg. Her fløj vi en Gang rundt om Byen og gik saa ned paa Flyvepladsen. Om Aftenen besaa vi Byen. Den næste Dag benyttede vi til en Tandemtur til Hammerbækker og Blokhuis, og Mandag Formiddag besaa vi en af de store Cementfabrikker. Samme Eftermiddag Kl. 4 startede vi igen mod Kobenhavn. Da det denne Gang var fuldstændig skyfrit, havde vi en pragtfuld Udsigt over store Dele af Landet. Kl. 6 landede vi igen i Kastrup. Naturligvis en ualmindelig god Tur.

3. ODENSE TROP

er i fuld Gang med at bygge Sovesal til Blokhuset i Ubberud. Der bliver Plads til 21 Mand, som faar hver sin Køje. Fundamentet er støbt, og et udvalgt Hold arbejder med at pille Bagklædningen af Blokhuset ned og lave Forbindelse med dette. Selve Blokhuset er bygget af Tropens Spejdere i 1931.

Større Spillerum
med

ILFORD SELO FOTO A/s

Mange Spejdere begaar den Fejl . . .

at gemme Fotografiapparatet bort, naar Vinteren nærmer sig. Det er der ingen Grund til. Sætter du en **Selo Hyper-sensitiv Pankro Film** i dit Apparat, kan du tage lige saa gode Billeder om Vinteren som om Sommeren.

Den har saa stort et Spillerum, at du praktisk talt ikke **kan** underekspone dine Billeder. — Og husk saa med det samme, at den ikke alene er den hurtigste Film, men ogsaa den mest følsomme overfor alle Farver.

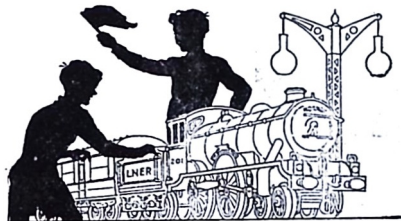
F. Bülow & Co.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Raadhustræde 17. København K.
Tlf. Palæ 4058

Drenge ! Her har Du dit eget Jernbaneanlæg

Det er en af de største Fornøjelser at være Ejer af et Hornby Jernbane-Anlæg. Et komplet System med forskellige Vogne som trækkes af kraftige Lokomotiver ; Skinner, Sporskifter, Signaler, Broer, Tuneller, kort sagt alt hvad Du ser paa en rigtig Jernbane. Du vil blive saa optaget i den, og Du vil aldrig blive træt af at lege med den.

Hornby Tog faas i de bedste Legetøjsforretninger
Priser fra Kr. 7.00 til Kr. 98.00

FORLANG PROSPEKT HOS DERES FORHANDLER

HORNBY TOG

Fabrikant
MECCANO LTD., LIVERPOOL, ENGLAND

1. SCT. GEORGS TROP.

Egern- og Panterpatruljen, 6 Mand ialt, havde i Efteraarsferien en vellykket Cykletur til Sverige. Ruten var: Start fra København Onsdag Morgen til Helsingør, med Baaden til Hålsingborg og videre til Astorp, hvor der overnattedes. Næste Morgen fra Astorp til Björnakullaklippen med de store Stenbrud, videre til Spången. Næste Morgen til Söderåsen, Kopparhatten og Ljungbyhed med den store Flyvestation og Militærskole. Derfra til Odensjöen og Röstånga, hvor hele Vandrehjemmet var til Raadighed. Desuden besøgte Herrevadskloster og Knuts-torp, to gamle Herregaarde. I Vrams Gunnarstorp besaas Malmbruddene.

Billedet er fra Porten til Herrevadskloster.

JENS BANGS TROP, AALBORG.

2 Patruljeførere, Flokføreren og 2 Ulve repræsenterede Trop og Flok ved den store

BANG & PINGEL SVANHOLM

GL. KONGEVEJ 66
TELEFON 6286

Kongeparade og vendte hjem med et uforglemmeligt Minde om Danmarks største Spejderparade.

Samme Dag indviede Troppen sit nye Soverum ved Tropshytten i Gravlev. 50 Spejdere og Forældre var samlet, da Tropsraadsformanden Urmager Værum bød Velkommen. Efter en lille Tale, hvori han særlig takkede Roverpatruljen for det store Arbejde, de her havde udført, besaa Forældre og Interesserede den smukke Hytte, der var ekstra fin i Dagens Anledning.

MERN TROP.

Vi har haft en godt besøgt Fest. Den indledes med en lille Tale om Spejderbevægelsen af Divisionschef Harry Hansen, Præste. Vi opførte derefter en lille Sketch fra Sp. Magasin: »En Thyge Brahesdag«. Det hele varede kun godt 1

Time. Saa dansedes der til Harmonikaorkester til Kl. 1.

1. KØBENHAVNS DIVISION

afholdt den 29.—30. Oktober sit aarlige Natterænøb om en Vandrepokal, skænket af svenske Spejdere. Der deltog fra Divisionen 11 Hold, mens 8 Gæstehold, deraf 3 svenske, løb med udenfor Konkurrence.

Løbet, som foregik i Ravnsholt Skov, er en Natorienteringsprøve. Strækningen, der løbes, er ca. 10 km og kun Tændstikker maa anvendes. Ialt gennemførte 10 Hold. 1. Hellerup paa bedst Tid. Vandrepokalen gik til 1. Nyboder, som ogsaa besatte 3. Pladsen, medens V. E. blev Nr. 2 blandt Divisionens Hold.

1. STRUER TROP.

I Troppen er der i den sidste Tid en Del Spejdere, som har taget adskillige Duelighedstegn. De fleste af dem er Spejdere, som lige har faaet 2. Klasses Proven, saa de er derfor godt paa Vej til Væbnersnoren.

SVEND ESTRIDSSENS TROP.

I Slutningen af September havde vi vel nok Sommerens bedste Stabstur. Vi startede Kl. 8

Jamboree-Sangen!

Orkester og Kor
af Hollands Dreng-Spejdere

Jamboree-Sangen blev opfattet paa
Grammofonplade, og baade unge og
gamle Spejdere vil med denne Sang kunne
bevare Mindet om Aarets store Spejder-
begivenhed.

Bestilles hos:

Knud Rasmussen, Torvegade 55

København K. — Postg. 31674

(sikke en Tid) med Snuden mod Katholm, hvor
vi skulde »arbejde«. Straks vi kom dertil, lagde
vi to Skattejagter, een til Falkene og een til Ug-
lerne, og efter at vi havde faaet dette »strenges«
Hverv fuldført, satte vi Fart under Sutterne og
fo'r ned til Stranden, hvor vi skulde lave vores
»lækres« Middagsmad, som bestod af Duer, steg-
te paa Spid, og lerstegte Duer. Da de sidstnævnte
kom ud af Futteralerne, lignede de nærmest
Kanmariefugleunger, som ikke havde faaet Mad i
14 Dage, og saa havde de antaget en Farve,
som lignede meget efter Lerets; men — uhm,
hvor de smagte!!

Fornylig var Tropsførereren og Tropsassisten-
ten ude paa henholdsvis 100 km og 75 km. Beg-
ge genenførte fint. For en Maanedes Tid si-
den havde hele Troppen (30 Mand) den bedste
Øvelse den endnu har haft, nemlig »Guldeventy-
ret«, som foregik baade i Skove, Bjerge og paa
Sletterne. De forskellige Poster var klædt ud
som Guldgravere — og hele Øvelsen gik ud paa
at faa samlet saa meget Guld som muligt. Fal-
kene vandt.

Der er lige startet et Tropsblad »Baunens«,
som er fuldkommen feminalt.

6. ØSTERBRO TROP

har oprettet en Patruljeførerskole for saavel
Patruljeførere som Patruljeføreremner. Her op-

RICHTERS LOMMEBOG

FOR

SKOLEELEVER

Pris Kr. 1,75

*H U S K den paa
ØNSKESEDLEN!*

Julegaver til Spejdere og Sportsfolk

TELTE - mange Faconer og Kvaliteter fra Kr.
7.— til Kr. 54.— (alle Priser)

SOVEPOSER - Dun fra 19.50—27.50

VANDRESKO - Herre 16.75 - Dame 15.75
Dreng 16.50

RYGSÆKKE med Meis 10.75 - 45.—

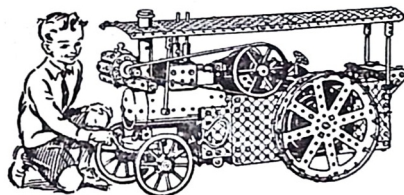
Nyheder i Lejrskjorter og uldne Vandreskjorter
Stort Udvalg i Lumberjackets, svære Sweaters,
Anorakker og Vindbluser

POUL HOLM

SILKEGADE 11

CENTRAL 3082 - 13382

Den arbejder! Den er virkelig! Det er en MECCANO!

Drengene! Er det ikke gribende at bygge og
arbejde med dine egne Meccano Modeller, fuld-
stændig som i Virkeligheden, for Meccano er rigtig
Ingeniørarbejde i Miniature.

Gear, Dragere, Plader, Trisser og Dusinvis af
andre Meccano Dele er skiftende. Selv med et
mindste Udstyr kan enhver Dreng lave udmærkede
Legetøj som Vogne, Kraner, Maskineri, og derefter
separere dem igen hvis han ønsker at lave andre
Modeller.

Meccano Byggesat faas i de bedste Legetøjsforretninger
Priser fra Kr. 3.50 til Kr. 500.00

FORLANG PROSPEKT HOS DERES FORHANDLER

MECCANO

Fabrikan:
MECCANO LTD., LIVERPOOL, ENGLAND

Lappedrengen en Spejder

saa god som nogen, tilbringer sit Liv i en Natur saa forskellig fra vor at et Besøg hos ham vil blive en Oplevelse.

Billige Rejser til Nordsverige gennem

SVENSKES STATSBANERS REJSEBUREAU

Hovedbanegaarden. - Telefon C. 6317 og C. 6322.
KØBENHAVN og øvrige Rejsebureauer

læres de baade i praktisk og teoretisk Spejderkundskab, og den vil sikkert med Tiden blive til stor Nytte for Troppen, da Drengenes hele Op-læring jo hviler paa Patruljeføreren, først og fremmest. Dette Eksempel burde tages op af andre Troppe, da det er yderst praktisk altid at have en fuldt uddannet Mand, hvis en af de faste Patruljeførere skulde gaa af.

KONG HANS', AALBORG.

Troppen har skiftet Fører, idet Svenn Kirkegaard, Gilwell Spejder Nr. 10, har afløst Joh. Dufresne.

Troppen indviede den 10. Oktbr. en dejlig Hytte i Rebild; Hytten er beregnet til Patruljehytte med otte Køjer, den ældste Patrulje har sammen med adskillige Forældre arbejdet paa den i et halvt Aar, og Materialerne er skænket af forskellige Firmaer i Aalborg. Den smukke Indvielse fandt Sted i straalende Solskin i Overværelse af Divisionschefen og udenbys Spejderførere og ca. 150 Forældre, og bagefter var der fælles Kaffebord paa »Rebildhus«.

Troppen arbejder i denne Tid paa en storstilet Tropsfest, som skal finde Sted den 5. Decbr. i Haandværkerforeningen for at bringe Balance i Troppens Regnskab.

Glædelig Jul!

FORD MOTOR COMPANY A/S
SYDHAVNEN . KØBENHAVN V.

SCOTTS „DISCOVERY“

(Fortsat fra Side 31)

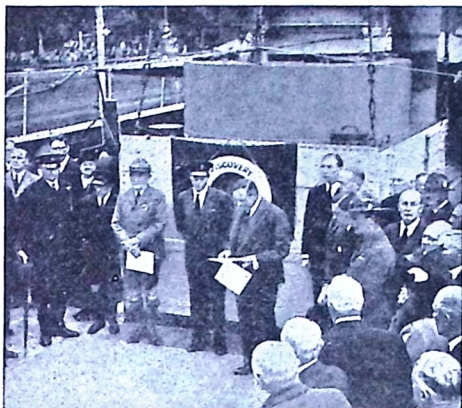
og jeg er derfor sikker paa at der kunde ikke fremskaffes nogen bedre Ramme om den fremtidige Søspearuuddannelse end denne.

Jeg er overbevist om, at de 6 Deltagere fra »Discovery«s første Rejse, der er her i Dag, ser paa vor Højtidelighed med blandede Følelser. Det maa være sørgeligt for dem at tænke paa, at deres gamle Skib ikke mere vil sejle til fjerne Egne af Verden.

Paa den anden Side maa det være dem en stor Tilfredsstillelse at vide, at den nu er i Hænderne paa en saa fin Organisation som Spejderbevægelsen.

Og henvendt til Repræsentanterne for Falkland Øernes Regering, hvem »Discovery« tidligere har tilhørt, udtalte Hertugen:

»Sir Herbert, som Chef for de engelske Søspearere, er det mig en stor Glæde at være i Stand til at modtage denne storslaaede Gave, som Falklands Øernes Regering har overdraget Spejderbevægelsen.

Efter Overdragelsen af „Discovery“ til Søspearerne afholdtes en højtidelig Parade, der overværedes af Hertugen af Kent og Lord Baden-Powell

Nu tilhører Skibet os Spejdere, skriver »The Scouter«, og det kommer an paa os at bruge det godt. I Themsens rolige Vande er »Discovery« parat og villig til at tjene en ny Slægt af Sø-mænd, der er meget ivrige efter at fortsætte de Traditioner, der blev grundlagt af Heltene fra Antarktis.

**Beskyt Deres Liv
med elektrisk Baglys
paa Cyklen.**

Anvend

OSRAM

Cykle-Lamper

Til al Vintersport

købes Rekvisitterne bedst i „F. I. B.“

Naar det drejer sig om Skøjter eller Ski eller
Tilbehør hertil, er det bedste ikke for godt

Den bedste
Kunstløbsskøjte

Agon, Model Peter Sørensen jr.

Forlang vor illustrerede Prislister
gratis og franko

SPORTSMAGASINET „F. I. B.“ A/S

AMAGERTORV 11 – KØBENHAVN K.

Telf. C. 689 og C. 14758